

Verslag van de openbare vergadering van de raad van de gemeente Olst-Wijhe, gehouden op 19 maart 2012.

AANWEZIG

voorzitter	de heer A.G.J. Strien, burgemeester
griffier	de heer B.A. Duursema
notulist	de heer G.J.M. Schrijver
de leden	de heer K. Stap, de heer R.J.M. Leber, mevrouw A.E. Boerman, de heer W.J. Nuisl en mevrouw M. Poppenk-Copper (PvdA-fractie) de heer H.T.J. Kamphuis, mevrouw E.G.L.M. Lugtenberg, mevrouw H.G.M. Boomars, de heer B.J. Habers en de heer J.H. de Vente (CDA-fractie) de heer A.G.J. Bosch, mevrouw M. Drenth-Brevoord, de heer J. Gerkes en de heer R.W. Kronieger (VVD-fractie) de heer G.J. Brinks, mevrouw G.M.C. Hulleman-Jansen en de heer M. Blind (fractie Gemeentebelangen Olst-Wijhe)

VOORTS AANWEZIG	de leden van het college van burgemeester en wethouders: mevrouw J. Otterloo-Ripperda en de heer C.M.A. van den Berg (wethouders) de heer A. Oeseburg, gemeentesecretaris.
------------------------	--

AFWEZIG -

PUBLIEKE TRIBUNE ± 60 personen.

AGENDA

1. Opening
 2. De heer Gerard Koekkoek besteedt aandacht aan 'Maart Dialectmaand'.
 3. Vaststellen agenda
 4. Spreekrecht burgers
 5. Vragenronde raadsleden
 6. Vaststellen van het verslag van de openbare raadsvergadering d.d. 20 februari 2012 en van de openbare hoorzitting bestemmingsplan buitengebied d.d. 5 en 6 maart 2012.
 7. Mededelingen
 8. Brieven van burgers en instanties
 9. Voorstel tot het gewijzigd vaststellen van het bestemmingsplan Buitengebied Olst-Wijhe
 10. Voorstel tot het vaststellen van de Verordening participatie schoolgaande kinderen Wet werk en bijstand gemeente Olst-Wijhe
 11. Voorstel tot het vaststellen van de Brandbeveiligingsverordening gemeente Olst-Wijhe 2012
 12. Voorstel tot vaststelling van de Bouwverordening gemeente Olst-Wijhe 2012
 13. Voorstel tot 2e wijziging van tarieventabel Legesverordening 2012
 14. Voorstel tot het gewijzigd vaststellen van het bestemmingsplan "Koedijk 1, Wesepe"
 15. Sluiting
-

1. Opening

De **voorzitter** opent de vergadering en heet de aanwezigen van harte welkom evenals de luisteraars van Airplay en de kijkers via IJsselland TV. De volgorde van spreken begint bij de CDA-fractie. De volgorde van hoofdelijk stemmen begint bij mevrouw Boomars.

2. De heer Gerard Koekkoek besteedt aandacht aan 'Maart Dialectmaand'.

Vanwege het bijzondere karakter van de maand maart – de dialectmaand – geeft de **voorzitter** het woord aan de heer Gerard Koekkoek die in een bijdrage aan het thema Maart Dialectmaand aandacht zal schenken.

De heer **Koekkoek** houdt een voordracht in het Sallands dialect.

De **voorzitter** bedankt de heer Koekkoek namens de hele raad en alle aanwezigen en overhandigt hem een cadeau.

3. Vaststellen agenda

De heer **Kronieger** vraagt over agendapunt 11 en 12 of niet eerst het bouwbesluit vastgesteld moet worden en daarna de aangekoppelde verordening. Dat lijkt hem de logische volgorde. Hier staat het net andersom. Een kleine wijziging zou terecht zijn. Verder begrijpt hij niet waarom de tekst in beide verordeningen over de invoeringsdatum 1 april afwijkt. In agendapunt 12 staat dat het nieuwe bouwbesluit treedt 'naar verwachting' in werking en in agendapunt 11 staat gewoon 1 april. Hij vraagt daar een toelichting over.

De **voorzitter** zegt over de laatste opmerking dat het punt aan de orde gesteld kan worden op het moment dat het agendapunt ook wordt besproken.

Wat het eerste betreft het bouwbesluit is een algemene maatregel van bestuur. Op Rijksniveau wordt daar een besluit over genomen. De brandbeveiligingsverordening en de bouwverordening worden beide gewijzigd als gevolg van de inwerkingtreding van dat bouwbesluit en hebben verder zelf geen rangorde. Het is niet nodig om eerst de bouwverordening en daarna de brandbeveiligingsverordening of omgekeerd aan de orde te hebben. Beide zijn ze gerelateerd aan het bouwbesluit en dat is een besluit op Rijksniveau. Hij stelt voor om de agenda te houden zoals die voorligt. Wat betreft de inwerkingtreding van de wijzigingen van de verordeningen, daar wordt bij de behandeling op teruggekomen. De agenda wordt ongewijzigd vastgesteld.

4. Spreekrecht burgers

De **voorzitter** zegt dat mevrouw Van de Riet wil spreken over een onderwerp dat niet op de agenda staat, dat kan volgens het reglement. Zij wil spreken over de verkeersveiligheid op de Raalterweg.

Mevrouw **Van de Riet** houdt het volgende betoog:

"Geacht college, geachte gemeenteraad,

Vanavond wil ik u aanspreken op uw verantwoordelijkheid inzake de verkeerssituatie op de Raalterweg na de renovatie. Het ziet er strak en glad uit, maar er is een levensgevaarlijke situatie gecreëerd nu de fietsers en scootmobielen gedwongen worden om op de rijbaan te rijden in plaats van op een apart fietspad zoals voorheen. Kwetsbare verkeersdeelnemers worden ondergeschikt gemaakt aan een bedacht plan dat wel heel erg uitgaat van een ideale situatie en mentaliteit. Dit alles onder het motto dat de verkeersdeelnemers dan beter op elkaar gaan letten, de vaart er meer uitgaat en men meer rekening houdt met elkaar.

Zoals de meesten van u wel weten loop ik veel met mijn honden en kom ik enkele keren per dag hetzij lopend, hetzij fietsend of als chauffeur op de Buurtbus over dit stukje weg en dit kruispunt. Voor de goede orde, ik spreek hier op persoonlijke titel en niet namens de Buurtbus.

Meerder keren heb ik m'n hart vastgehouden omdat het maar net goed ging of bijna heel erg mis. Met name fietsers en ouderen in hun scootmobiel of auto.

En dan ook nog al dat werkverkeer met die enorme tractoren met wagens zand of enorme trucks met stenen, shovels. Het is een wonder dat het al die tijd goed is gegaan. Er heerst volstrekte onduidelijkheid en chaos. Iedereen doet maar wat. Een aantal automobilisten weet inmiddels dat de situatie gewijzigd is en dat rechts, dus ook de fietsers, voorrang heeft, maar even zovelen weten het niet en rijden door alsof het nog steeds een voorrangsweg is. En er wordt echt geen 30 km gereden, bijna iedereen rijdt harder.

Dit was de situatie met een nog afgesloten Molenstraat. Om van daaruit met de fiets richting het spoor af te slaan is bloedlink. Als de Molenstraat binnenkort losgaat, wordt het helemaal gevaarlijk. De weg van rechts zit vlak na de spoorwegovergang en voor mensen die niet ter plekke bekend zijn, komt die voorrangsweg van rechts wel erg snel

Het is ook onlogisch omdat je daarvoor op de Raalterweg eerst een bord tegenkomt dat aangeeft dat je voorrang hebt op de weg van rechts (Spoorstraat/Oude Raalterweg), 20 meter verder staat een bord dat je in een 50 km zone zit, dan komt er al snel een bord dat er fietsers oversteken, vlak daarop een bord met "voorrangssituatie gewijzigd" en dan nog een met "fietsers op de rijbaan" en vlak voor de overweg een heel klein bordje met 30 km zone en spoorbaan vrijlaten. Dat zijn wel erg veel borden op een heel kort stukje weg.

En dan vlak na de spoorwegovergang heeft rechts voorrang.

De nieuwe Molenstraat ligt er lekker in, en onder de gastjes die tijdens de raadsvergaderingen op de oude plek steeds gemaand moesten worden om wat minder lawaai te maken, reden daar ook altijd al lekker door. Nu ze voorrang hebben ten opzichte van de Raalterweg – en zij weten altijd heel goed dat ze voorrang hebben, op de een of andere manier blijven dat soort dingen wel hangen in hun nog niet volledig uitontwikkelde hersenkwabben – kunnen auto's daar met aardige snelheden uit komen zetten. Sowieso harder dan 30 km.

Door alle onlangs bijgeplaatste borden zoals boven beschreven is het een onoverzichtelijke warboel. U weet allemaal dat veel automobilisten tegenwoordig andere dingen achter het stuur doen dan opletten. Er wordt volop gebeld, ge-smst, Tom Tom ingesteld et cetera. En één moment van onoplettendheid kan maken.... je kunt het zelf afmaken.

Ook zwaar vrachtverkeer en lijnbussen banen zich een weg tussen de kinderen op weg naar school en de ouderen in een scootmobiel. Ook bij 30 km kan een tik van een auto dodelijk zijn. En de meesten rijden harder dan 30 km.

Wat denkt u van al die schoolkinderen die nu daarlangs moeten fietsen 2 of zelfs 4 keer per dag? Vindt u het gek dat er ouders zijn die hun kinderen niet meer laten fietsen? Was dat de bedoeling? De veiligheid zou toch voorop staan?

Even een paar voorbeelden uit de praktijk die ik zelf gezien heb:

- Aanrijding. Rechts geen voorrang gegeven.
- Wielrenners op het voetpad die de voetgangers van het voetpad af proberen te bellen en te schreeuwen omdat ze niet weten dat het geen fietspad meer is.
- Blijf je netjes ongeveer 10 km rijdend achter een vader die met 2 slingerende kleine kinderen rijdt, word je ingehaald door iemand met meer haast. Kwam ook net een tegenligger aan...
- Automobilist kwaad omdat hij bijna een scooter van rechts onder de auto had. Scooterberijder ook omdat hij voorrang had moeten krijgen. Automobilist wist niet dat de situatie veranderd was...

- Oudere dame, rijdt zonder naar rechts te kijken en zeker niet met 30 over de kruising, gelukkig zag de fietser het op tijd.
- Schooljongetje vindt dat de auto voor hem te langzaam rijdt en gaat die inhalen over de bobbel heen, door de alerte reactie van de tegenligger die eraan kwam werd erger voorkomen...
- Scootmobiel wordt door auto opzij gedwongen en schrikt, moet scheef over de hobbel en kantelt nog net niet...
- Veel automobilisten remmen niet af voor kinderen.

Ook zoiets onlogisch die verspreide hobbels waardoor velen gaan slalommen.

Vaak onder het motto “even wat gas” dan “kan het net”. Uiteraard in de Nederlandse uitleg en niet in de Friese, die reëler zou zijn.

Als je het tot dusverre overleefd hebt, kom je aan bij de dijk. Anticiperend op het verkeer op de rotonde kijk je naar links.. oeps daar heeft nog een weg van rechts voorrang. Voor mensen uit Wijhe die bekend zijn met de situatie ok, maar mensen van buitenaf kunnen er zeer onaangenaam door verrast worden.

Al met al vind ik – en bij navraag bij anderen bleek mij dat ik echt niet de enige ben die er zo over denkt – dat het absoluut geen verbetering maar een verslechtering is. Het woord levensgevaarlijk werd door diverse mensen als eerste reactie genoemd.

Om de kritiek toch van een opbouwend karakter te voorzien een paar ideeën die wellicht voor meer duidelijkheid, en dus veiligheid, zouden kunnen zorgen:

- Knipperlichten vlak voor de kruising met “rechts heeft voorrang” dit gecombineerd met een stopstreep en drempel.
- 30 km op de weg zelf aangeven.
- Van het voetpad een fietspad maken en het voetpad aan de overkant, dat kan nu nog.
- Toch weer een voorrangsweg van maken en veel controleren op snelheid.
- Actie gaan voeren dat kinderen fietshelmpjes gaan dragen.
- Extra verkeerslessen op de Matzer- en Tellegenschool.
- Veel uitgebreidere campagnes over de veranderingen in plaatselijke blaadjes en de Stentor.
- En tot slot veel vaker snelheidscontroles want niemand houdt zich aan de snelheid.

Het idealistische idee achter het plan voor de vernieuwde Raalterweg past eigenlijk niet meer in de huidige maatschappij met haast, stress, eigenbelang en afleiding door allerlei mobieltjes, geluidsdragers in de oren, ook veel fietsers horen niets meer en gaan ook hun eigen gang. Maar nogmaals de kinderen en de ouderen zijn de dupe in dezen. Ik hoop niet dat u wacht met het nemen van maatregelen tot er een kind is doodgereden. Dank u wel.”

Wethouder **Van den Berg** zegt dat de gemeenteraad wordt aangesproken op zijn verantwoordelijkheid met betrekking tot de verkeersveiligheid. Dat is terecht. Maar over dit concept is wel degelijk goed nagedacht. Jarenlang meende men dat verkeersstromen zoveel mogelijk uit elkaar getrokken moeten worden. Maar er zijn her en der in het land voorbeelden waar het shared-space concept heel goed werkt. Op basis daarvan is het ook hier ingevoerd. Het is nu te vroeg om er al conclusies aan te verbinden. Mevrouw Van de Riet zegt terecht dat er heel veel werkverkeer op de Raalterweg komt. Het college streeft ernaar dat mensen die hier niet bekend zijn via de Omloop gaan. Dat is een aandachtspunt, naar aanleiding van de ervaring die er nu mee op gedaan wordt zal de gemeenteraad nadrukkelijk de vinger aan de pols houden om te kijken of er verderop op de Raalterweg nog maatregelen getroffen moeten worden. Het meest ergerlijke is gedrag van mensen zelf, bellen, navigatie instellen, slalommen enzovoort. Daar kan de overheid van alles bij bedenken maar dat lost de gemeente niet op als de mensen zich zo blijven gedragen. Hij stelt voor de afronding van de werkzaamheden af te wachten en vervolgens gaan tellen en meten wat dan op dat moment de resultaten zijn. Met

betrekking tot de schoolkinderen is het een heel simpele oplossing. Laat hen via de Molenbelt gaan, daar de weg dwars oversteken, dan hebben ze voorrang en dan is voor hen een heel belangrijk probleem opgelost.

De **voorzitter** bedankt de wethouder voor zijn beantwoording en mevrouw Van de Riet voor haar inbreng.

5. Vragenronde raadsleden

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

6. Vaststellen van het verslag van de openbare raadsvergadering d.d. 20 februari 2012 en van de openbare hoorzitting bestemmingsplan buitengebied d.d. 5 en 6 maart 2012.

Het verslag van 20 februari 2012 wordt ongewijzigd vastgesteld.

Het verslag van de hoorzitting bestemmingsplan buitengebied van 5 en 6 maart 2012 behoeft een correctie. Op pagina 25, de vierde alinea van onderen, dient het woord "stal" vervangen te worden door "bouwblok". Het verslag van de hoorzitting wordt met inachtneming van deze wijziging vastgesteld. De **voorzitter** bedankt de heer Schrijver en de adviseurs die hebben bijgedragen aan het tot stand komen van dit verslag, voor het op deze korte termijn beschikbaar hebben van het verslag.

7. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

8. Brieven van burgers en instanties

Zonder discussie en hoofdelijke stemming wordt besloten de stukken:

1 tot en met 6 voor kennisgeving aan te nemen, en

7 en 8 ter afhandeling in handen van het college te stellen.

De **voorzitter** draagt voor het opiniërende deel, agendapunt 9, de voorzittershamer over aan de plaatsvervangend voorzitter, mevrouw Boerman. Hij schorst de vergadering.

De **voorzitter** heropent de vergadering

9. Voorstel tot het gewijzigd vaststellen van het bestemmingsplan Buitengebied Olst-Wijhe

De **voorzitter** zegt dat wethouder Van den Berg wordt bijgestaan door zijn secondanten Shirley Veldhuis en Harm de Muinck.

Mevrouw **Lugtenberg** zegt het volgende:

"Bestemmingsplan buitengebied. Vandaag spreken we over het voorstel tot het gewijzigd vaststellen van het bestemmingsplan Buitengebied Olst-Wijhe. Een bestemmingsplan voor de toekomst, kortom voor de komende 10 jaar.

Het buitengebied is voor een plattelandsgemeente als Olst-Wijhe van belangrijke waarde. Het CDA heeft het gevoel dat we dat met z'n allen onderstrepen, er is veel positieve aandacht voor. Wij vinden het belangrijk dat er voldoende kansen in het bestemmingsplan zitten voor onze gemeente. Het gaat hierbij om optimale ontwikkelingsmogelijkheden voor de functies in het buitengebied enerzijds en versterking van de kwaliteit van het buitengebied anderzijds. Dat maakt het buitengebied van onze gemeente aantrekkelijk in brede zin van het woord. Een aantal onderwerpen wil ik er uit lichten.

Bouwvlak:

Een onderwerp dat in veel ingediende zienswijzen terug komt is het bouwvlak - de grootte, de vorm, de mogelijke overschrijding - voor agrarische bedrijven. Het uitgangspunt voor agrarische bedrijven in de nota van uitgangspunten is dat ze een bouwvlak op maat krijgen met een maximale omvang tot 1,5 ha in het kader van ontwikkelingsgerichtheid. Want immers staat er: "De agrarische sector is belangrijk voor het buitengebied van de drie gemeenten. Zij zorgt voor werkgelegenheid en beheert mede het landschap." Maar een tweede uitgangspunt in de nota van uitgangspunten is het concentratiebeginsel om goede ruimtelijke kwaliteit te kunnen waarborgen. Volgens het CDA vergroot je de landschappelijke kwaliteit niet door gebouwen zoveel mogelijk achter elkaar en dicht op elkaar te bouwen.

Volgens het CDA is een andere toekomstgerichte insteek nodig voor de komende 10 jaar om daarmee in te kunnen spelen op ruimtelijke kwaliteit en ontwikkelingsgerichtheid door uiteindelijk een flexibel plan vast te stellen. Dat is noodzakelijk gezien de verwachte toekomstige ontwikkelingen voor deze jaren, welzijnseisen, milieu eisen, schaalvergroting en duurzaamheidsontwikkelingen. Juist door uitbreiding kun je veel aan milieudoelen doen. Onze insteek is dat iedere agrarische ondernemer zijn huidig bouwvlak van 0,5-1,5 ha (na behandeling zienswijzen) behoudt. Door de bouwvlak grootte zo te houden als die nu is en bij overschrijding (dus bouwen buiten het bouwvlak) via de omgevingsvergunning ontheffing aan te vragen dan realiseer je de flexibiliteit. Er wordt alleen medewerking verleend op basis van goede argumenten en op basis van goede verplichte landschappelijke inpassing. De ontheffing komt in de krant en er kan bezwaar en beroep aangetekend worden.

Welke problemen lost het op:

- De veel besproken overschrijdingsregel kan er uit.
- Er is sprake van snellere procedures. De omgevingsvergunning is namelijk de bouw-, bestemmingsplan en milieuvergunning in één, hierdoor is het helder waarvoor ontheffing wordt gegeven. Er kan geen bouwvlak vergroting aangevraagd worden voor plan A (schapenstal met natuurdoel door een melkveehouder) en vervolgens milieuvergunning aanvragen voor plan B, dus uiteindelijk in werkelijkheid een grote ligboxenstal realiseren.

Welke problemen lost het nog meer op.

- Minder kosten.
- De gemeente en ook de provincie houden de touwtjes in handen. Er wordt puur medewerking verleend als landschappelijke inpassing voldoende is.
- De mogelijkheid van een omgevingsvergunning kan tot de maximale fictieve bouwvlakgrootte van bijvoorbeeld 1,5 hectare.
- Ook bij ontheffing via een omgevingsvergunning moet er een goede ruimtelijke onderbouwing zijn.

Laten we de kosten die zowel de ondernemer bespaart door deze kortere procedure benutten voor een stukje ruimtelijke kwaliteit. Kortom in plaats van ontwikkelingen en kwaliteitsbehoud tegenover elkaar te zetten, ziet het CDA het meer in samen optrekken, dat maakt samen sterk. Dat is waar wij voor staan, een sociaal en economisch vitaal buitengebied.

Waterberging:

Een aantal zienswijzen (127, 123, 81) gaan over de dubbelbestemming waterstaat-waterbergingsgebied. Zijn dit wel waterbergingsgebieden of is het puur voor wateruitloop, zijn hier gradaties in aan te brengen, zodat er geen onnodige beperkingen worden opgelegd? Daarnaast nog de vraag of dit zomaar kan, moeten deze ondernemers dit maar zo accepteren?

Kleinschalige windenergie:

Als coalitiepartij hebben we aangegeven dat we initiatieven van burgers ondersteunen ten aanzien van duurzame opwekking van energie. Door windturbines met een maximale tip-hoogte van 25 meter toe te staan en zo optimaal mogelijk te situeren (dit kan betekenen dat plaatsing ook buiten het bouwvlak mogelijk is) bieden we de mogelijkheid het opwekken

van duurzame energie te stimuleren voor eigen gebruik. Middels voorschriften dient landschappelijke inpassing geborgd en lawaai overlast tegengegaan te worden. We maken immers een bestemmingsplan voor de komende 10 jaar en ontwikkelingen ook op dit gebied gaan verder.

Archeologie:

Tijdens de hoorzitting heeft nr 46 (heren Van Vilsteren) kunnen aantonen dat het absurd is te denken dat er enige aanwezigheid van archeologische waarden is. Is deze aanwijzing er nu af? Om even deze zienswijze als voorbeeld vast te houden. Hoe wordt er omgegaan met legale functies die al jaren bestaan en nu ineens niet meer in het ontwerp bestemmingsplan voorkomen. Zoals de heren Van Vilsteren al jaren de detailhandelsfunctie op hun bedrijf hebben.

Essenlandschap:

Het essenlandschap komt voort uit het LOP, Landschaps Ontwikkelings Plan. Het is een visie die we vastgesteld hebben en waarbij het wenselijk is dat we de essen open houden van bebouwing. Het CDA vindt het zeker verstandig om eerst te bekijken of er voor een agrarisch ondernemer die met de es te maken heeft andere uitbreidingsmogelijkheden mogelijk zijn. Indien dit niet het geval is, is het CDA van mening dat een bedrijf/stal die er al sinds jaar en dag staat zich normaal moet kunnen uitbreiden, dat in tegenstelling tot het oprichten van een nieuw bedrijf op esgronden. Hoe denken de andere partijen hierover?

Dierenpension:

Met betrekking tot een dierenpension vindt het CDA dat deze bestemming niet in de bebouwde kom thuis hoort, maar in het buitengebied. Hoe denken de andere fracties hierover?

Overig:

Als na vaststelling van het bestemmingsplan blijkt dat er tijdens dit proces ambtelijk fouten zijn gemaakt. Worden die automatisch hersteld, ook als men niet gereageerd heeft?"

De heer **Gerkes** zegt het volgende:

"Vanavond het 1^e bedrijf van de finale van een heel lang proces. Begonnen in 2007 met het Landbouwontwikkelingsplan (in 2008 vastgesteld) en nu na 5 jaar het bestemmingsplan buitengebied. Het plan is tot stand gekomen in een gezamenlijk proces met Deventer en Raalte met als doel zoveel mogelijk uniformiteit in de bestemmingsplannen voor ons buitengebied. De opbouw van het proces via een Nota van Uitgangspunten en een Landschapsontwikkelingsplan heeft geleid tot een helder plan.

De algemene indruk van de VVD-fractie is dan ook positief. En wij staan hier niet alleen in, natuurorganisaties en de georganiseerde landbouw zijn redelijk tevreden, kritieken zijn beperkt gebleven. Een compliment is hier op zijn plaats voor een ieder die heel veel tijd en energie heeft besteed om tot dit resultaat te komen.

Als raad hebben we afgesproken om in deze opiniërende vergadering ons te beperken tot de uitgangspunten c.q. hoofdlijnen en niet in te gaan op elke individuele zienswijze. Dat doen we met een maand. Met de resultaten van vandaag kan het college dan in de komende weken alle zienswijzen nog eens onder de loep nemen zodat in april we tot een goede finale afweging kunnen komen.

Nota van uitgangspunten:

Eind 2008 hebben wij als raad deze nota vastgesteld. Nadien is er vooral in de landbouwsector het nodige veranderd waardoor men over een aantal van deze uitgangspunten genuanceerder en zelfs anders kan denken. Daar is op zich niets op tegen, als de nota maar geen dogma is. Er moet ruimte zijn voor nieuwe ontwikkelingen.

Bouwvlak:

Salland is een prachtig gebied met een grote groene economische potentie (landbouw, natuur en landschap). Maar de agrarische ondernemers, de boeren, willen wel ruimte om "plank gas"

te gaan om meer marktgericht te ondernemen. De grootte van stallen en bouwkvelds, naast ontsluiting en waterbeheersing, zijn daarbij van groot belang. Een ontwikkelingsgericht bestemmingsplan is daarom belangrijk en noodzakelijk. Bijvoorbeeld de afschaffing van de melkquota in 2013 kan de problematiek ten aanzien van grootschaligheid verbreden en vergroten. Er zal een tendens ontstaan naar rundveehouderijen die minder gebonden zijn aan grond en dus een groter bouwvlak vragen. Maar ook als gevolg van een groter dierenwelzijn zullen varkens en kippen in de toekomst meer stalruimte vragen. Terwijl ook de volksgezondheid meer eisen gaat stellen aan stallen. En daar wringt het, als men uitgaat van de ingediende zienswijzen. Er wordt, vinden wij, met de indieners van de zienswijzen, te weinig ingespeeld op deze toekomstige ontwikkelingen. Concentratiebeginsel en de conserverende aard van het bestemmingsplan zijn hier debet aan. Men gaat te veel uit van het nu en te weinig van de toekomst. En dat zou wel moeten, immers de geldingsduur van een bestemmingsplan is 10 jaar en 2013 is al volgend jaar.

Logisch dat de meeste zienswijzen betrekking hebben op het toegestane bouwvlak, op de grootte, de vorm en/of de toegestane overschrijding. Veel boeren beschouwen dit als een beperking in hun mogelijkheden voor de toekomst. Als een paar schoenen die te nauw zijn, je kunt erop lopen maar het voelt niet lekker en je houdt het niet lang vol. Bij de beoordeling is de huidige bedrijfsomvang en de aanwezige ruimte bepalend geweest. Gaat een volwaardig agrarisch bedrijf met een omvang van meer dan 70 NGE (ca. 50 koeien met bijbehorend jongvee) uit van een bouwvlak op maat van maximaal 1,5 ha, dan blijkt in de praktijk dat, mede als gevolg van het concentratiebeginsel, deze bedrijven in de meeste gevallen genoeg moeten nemen met minder.

Een ander gevolg van het concentratiebeginsel is dat bij nieuwbouw of aanpassing te weinig rekening wordt gehouden met de landschappelijke en architectonische inpassing en het voorkomen van verrommeling van het landschap, ofwel met de ruimtelijke kwaliteit, in Olst-Wijhe een speerpunt van beleid. Het kan toch niet zo zijn dat wanneer in een bouwvlak meer dan 60 procent van de gebruiksruimte benut is nog gesproken kan worden van ruimtelijke kwaliteit. Bovendien je moet er niet aan denken wanneer er brand uitbreekt en de schuren te dicht op elkaar staan.

Agrarische familiebedrijven moeten de mogelijkheid krijgen een fatsoenlijke boterham te verdienen en de bedrijfsvoering zo efficiënt mogelijk in te richten. De VVD-fractie vindt dan ook dat het bestaande bestemmingsplan voldoende mogelijkheden moet bieden zodat ambitieuze agrarische ondernemers die plank gas willen gaan ondernemen tijdig kunnen anticiperen op de toekomstige ontwikkelingen ten aanzien van schaalvergroting, strengere milieueisen en dierenwelzijn, zonder de ruimtelijke kwaliteit geweld te moeten aandoen. Wij willen dat het college de VVD-fractie toezegt in die gevallen gebruik te maken van haar wijzigingsbevoegdheid. Middels deze wijzigingsbevoegdheid en de Omgevingsvergunning kan het college op eenvoudige wijze het bouwvlak tot een maximum van 1,5 ha vergroten. Maar wel onder de voorwaarde dat de ondernemer een stal bouwt waar de dieren diervriendelijker worden behandeld, oftewel meer vierkante meters voor koeien en/of varkens/kippen die los lopen, en de stal voldoet aan de hoogste milieueisen en landschappelijk wordt ingepast. Op deze wijze wordt voorkomen dat de boer te maken krijgt met ingewikkelde procedures en extra onnodige kosten. Een win-winsituatie. Deze oplossing lijkt de VVD-fractie beter dan het vergroten van de toegestane overschrijding naar 1.000 m² zoals de LTO vraagt.

Ten slotte de vorm van het bouwvlak. De VVD-fractie vindt het wenselijk dat het college met de indieners van de zienswijzen om tafel gaat zitten om te zien in hoeverre de voorgestelde vorm van het bouwvlak tegemoet komt aan de bedrijfseisen. Soms is een kleine aanpassing van het bouwvlak, zonder de totale oppervlakte te wijzigen, al voldoende voor een betere en efficiëntere bedrijfsvoering. Het staat notabene in het bestemmingsplan: "de vorm van het

bouwvlak kan worden aangepast, zodat een efficiëntere bedrijfsvoering mogelijk wordt gemaakt”.

Reconstructieplan:

De maatschappelijke tendens toont een afnemend draagvlak voor de intensieve veehouderij. De gezondheidsrisico's vindt men eenvoudig te groot. Het Rijk is voornemens de Reconstructiewet Concentratiegebieden in te trekken. In Overijssel loopt er een evaluatieproces, waardoor mogelijk de verwevingsgebieden en de intensiveringsgebieden worden samen gevoegd. Als zelfs staatssecretaris Henk Bleker de gemeenten adviseert geen medewerking te verlenen aan de komst van megastallen in hun gemeente, heeft de VVD-fractie er vertrouwen in dat een en ander ten goede kan keren en voorkomen wordt dat, conform het VVD-verkiezingsprogramma, ons kleinschalige landschap wordt besmet met mega-bedrijven die niet passen in het Salland van Olst-Wijhe.

Kleinschalige windenergie:

De jaarlijkse opbrengst/rendement van een windmolen is naast de gemiddelde windsnelheden afhankelijk van: de ashoogte, merk en type en de ondergrond. Staat de molen in een vlak kaal landschap of staan er veel huizen, struiken en huizen in de directe omgeving van de molen. Ik wijs hierbij op de resultaten van het proefwindturbinepark in Schoondijke in Zeeland. In het bestemmingsplan wordt ruimte geboden voor het plaatsen van kleine windturbines met een maximale ashoogte van 15 meter. Dit in tegenstelling tot de omgevingsvisie, waar individuele windturbines zijn toegestaan met een tiphoogte van 25 meter (ashoogte ca. 22 tot 24 meter afhankelijk van de diameter van de rotor). De VVD-fractie vraagt het college aan te sluiten bij de omgevingsvisie en afhankelijk van de inpassing in het landschap tiphoogten tot 25 meter toe te staan.

Archeologie:

De VVD-fractie heeft vanuit Deventer begrepen dat Olst-Wijhe en Raalte om praktische en economische redenen voor een verruiming van de grenzen heeft gekozen. Wij kunnen het daar alleen maar mee eens zijn. In Deventer kunnen meer dan 50 bedrijven problemen krijgen met het archeologiebeleid van de gemeente Deventer en ze daardoor min of meer op slot gaan. De aanwezigheid van een enkel stukje vuursteen of pijpenkop, mag de economische ontwikkeling van een bedrijf niet frustreren of kostenverhogend werken. En dat betekent een zeer zorgvuldige beoordeling.

Overigens gaat de VVD-fractie – ook de vorige spreekster heeft het al even genoemd - ervan uit dat de kwestie op de Boerhaar op een goede manier wordt opgelost en de dubbelfunctie alleen betrekking heeft op de terp, wij vinden dat hier een duidelijk voorbeeld is waar de regelgeving doorschiet.

Tot slot,

In de zienswijzen kom je nog zaken tegen als nevenfuncties, bedrijfsomschakeling, woningsplitsing en dergelijke. In een aantal gevallen is de beantwoording niet altijd even helder, duidelijk en logisch. Tijdens de hoorzitting heeft het college toegezegd deze gevallen nog eens te bezien. Met belangstelling wacht de VVD-fractie dat resultaat af, die wat de fractie betreft in lijn zal liggen met de inbreng van de raad tijdens deze opiniërende vergadering.”

De heer **Brinks** zegt het volgende:

“Wij spreken hier vanavond opiniërend over het nieuwe bestemmingsplan buitengebied Olst-Wijhe. Aan deze totstandkoming is een lang en zorgvuldig traject voorafgegaan. Waarvoor onze fractie haar dank wil uitspreken naar college en betrokken ambtenaren.

Onze fractie heeft nog wel een vraag, namelijk: Wat heeft het college met de uitkomsten van de enquête gedaan? Hebben die nog een bijdrage geleverd zo ja welke bijdrage aan dit nieuwe voorstel bestemmingsplan?

In 2008 zijn de kaders vastgesteld die als leidraad zijn gebruikt bij de totstandkoming van dit nieuwe bestemmingsplan. In 2010 is het voorontwerpbestemmingsplan buitengebied ter inzage gelegd, hierbij zijn 325 inspraakreacties en vooroverleg reacties ingediend. Vaak zijn ondernemers in een 1 op 1 gesprek uitgenodigd om hun wensen uit te leggen. Deze vorm van inspraak kan onze fractie zeer waarderen, burgers hebben dan ook het gevoel dat ze wat kunnen bedragen en dat niet alles van boven op is vastgelegd.

Alle reacties zijn beoordeeld en zo nodig in het ontwerpbestemmingsplan verwerkt. In het najaar 2011 is het bestemmingsplan 2011 ter inzage gelegd. Hierop zijn 138 zienswijzen ingediend. Op 15 februari 2012 is de nota van het college beschikbaar gekomen waarin wordt gereageerd op de ingediende zienswijzen. Alle indieners van zienswijzen hebben de reactie van het college ontvangen en zijn in de gelegenheid gesteld om in te spreken. 40 personen hebben hiervan gebruikt gemaakt.

Tot zover is het hele traject zorgvuldig doorlopen. Maar als onze fractie de zienswijzen bekijkt en vergelijkt met wat wij hebben gehoord op de hoorzittingen, vragen wij ons af: Zijn bepaalde kaders destijds wel goed gesteld en bij de uitwerking wel goed uitgevoerd zodat de ondernemers met dit nieuwe bestemmingsplan uit de voeten kunnen? Want dit nieuwe bestemmingsplan geldt wel voor de komende 10 jaar. Onze fractie wil met name de volgende punten ter discussie stellen.

Een van de kaders is dat u nu het aantal NGE gebruikt om te bepalen of men spreekt van een volwaardig bedrijf met daaraan gekoppeld hoe groot de uitbreidingsmogelijkheden voor het bouwperceel zijn. Maar dit gaat onze fractie te ver: alle ondernemers zouden even veel recht moeten hebben op een bouwperceel van maximaal 1,5 ha en wel om de volgende reden: het nu kleinere bedrijf waarbij de ondernemer ook nog buiten de deur werkt maar in de toekomst (de komende 10 jaar) een volwaardig bedrijf wil maken zou door dit kader geen recht op een groter bouwperceel hebben. Alleen tegen hoge meerkosten. Dit vinden wij onrechtvaardig. Feitelijk wordt met dit plan de beslissing genomen dat wie op dit moment een kleiner bedrijf heeft, de komende 10 jaar ook klein moet blijven. Dit vinden wij een slechte zaak, ambtenaren dienen niet de toekomst van de ondernemer te bepalen.

Dan het concentratiebeginsel als uitgangspunt om onnodige verstening van het buitengebied te voorkomen. Hier kun je verschillend over denken, vroeger werden schuren dicht naast elkaar gebouwd, maar door de tegenwoordige regelgeving van onder andere dierenwelzijn, wordt onder andere bepaald dat er een uitloop moet worden gerealiseerd zodat gebouwen verder uit elkaar moeten worden gebouwd. Bijkomend voordeel is dat dit de brandpreventie ten goede komt. Als je het concentratiebeginsel loslaat en een verplicht inrichtingsplan instelt kun je volgens onze fractie de ruimtelijke kwaliteit ook waarborgen. En zo ook ondernemers een bouwblok van 1,5 hectare bij voorbaat toestaan. Middels een bouwvergunning en milieuaspecten heeft de gemeente nog voldoende toetsingsmogelijkheden die kunnen voorkomen dat de kwaliteit van het buitengebied niet gewaarborgd blijft.

Ook de regel dat 60 procent van het bouwblok bebouwd moet zijn voor een eventuele vergroting van het bouwblok vinden wij arbitrair. Tegenwoordig moeten delen van het bouwblok gebruikt worden om aan dierenwelzijn eisen te voldoen en delen van een bouwblok liggen soms zodanig dat je ze niet wilt bebouwen als ze bijvoorbeeld in het zicht staan van een woonhuis.

De kaders zijn 4 jaar geleden opgesteld en gezien de ontwikkelingen van de laatste 4 jaar en de komende 10 jaar (de tijdsduur van dit nieuwe bestemmingsplan) in de agrarische sector verzoeken wij het college om een aantal beperkende kaderstellende regels aan te passen zodat vergroting van het bouwblok bij voorbaat in dit nieuwe bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt zodat alle agrarisch ondernemers de komende 10 jaar over een voldoende groot bouwblok beschikken waarmee ze in kunnen spelen op toekomstige noodzakelijke ontwikkelingen.

Hiermee kunnen dan veel zienswijzen naar tevredenheid worden opgelost. Dan blijven er nog enkele specifieke vragen uit de ingediende zienswijzen liggen zoals:

- verschuiving van bouwblokken tussen gemeentes, hoe gaat de gemeente hiermee om?
- dierenpension in buitengebied, welke uitbreidingsmogelijkheden kan deze ondernemer krijgen? Opnemen dierenpension is volgens onze fractie juist in buitengebied en niet binnen de bebouwde kom. Dat geeft meer overlast.
- hoe om te gaan als in het nieuwe bestemmingplan dingen slechter uitkomen dan in het vigerende bestemmingsplan?
- dubbelbestemming waterberging. Hoe is planschade geregeld?
- omschakeling agrarisch naar paardenhouderij tussen 10 en 50 paarden geen agrarisch bedrijf meer. Is dit wel correct verwoord?
- Als een agrariër 2 takken op bedrijf heeft en stopt met een en is dan ook gelijk de agrarische bestemming kwijt, dat kwam uit de zienswijzen naar voren, hoe kan dit?

Wij zouden op bovenstaande vragen graag verduidelijking krijgen zoals is toegezegd bij de hoorzitting.

Tot slot wil onze fractie nog een opmerking maken over kleinschalige windenergie. De kern van het onderwerp kleinschalige windenergie is vaak dat men deze windmolens niet mooi vindt in het landschap. En dat mag een ieder vinden natuurlijk. Maar tegelijkertijd weten we ook dat er een eindigheid is aan de aloude fossiele brandstoffen. Ook hebben we onlangs een duurzaamheidsakkoord afgesloten waarin niet mis te verstane reducties van CO₂ uitstoot en maar liefst 30 procent. Zonnepanelen zijn dan bij lange na niet voldoende om deze doelstelling te halen. En turbines in de IJssel lijken nog te ver weg.

Wat onze fractie betreft is nu de tijd aangekomen om ten aanzien van het begrip 'mooi', als we het over kleine windmolens hebben, eens goed na te denken. Want wat is nu belangrijker; duurzame energie opwekken of op de oude weg doorgaan met in hoog tempo fossiele brandstof opmaken in een mooi landschap? Want voor die keuze staan we nu namelijk. Onze fractie kiest duidelijk voor het nageslacht en voor het zelf opwekken van duurzame windenergie.

In het landschap staan al diverse windmolens, vaak al als monument aangemerkt. Wie kent niet de molen van Bökkers. Die vinden we nu met zijn allen zelfs mooi. En er staan talloze hoge elektriciteitsmasten om het transport van energie vanaf de IJsselcentrale te verzorgen. Niet mooi, maar daar maakt ook niemand zich druk om. En er staan voersilo's bij agrariërs. Meestal meer dan 1 per bedrijf. Is ook iedereen inmiddels aan gewend. Dit zijn zo maar wat voorbeelden. Zo zullen we ook aan kleine windmolens in het buitengebied gewend raken. Voorzitter, als we de duurzame gemeente willen zijn die we pretenderen te zijn dan moeten we als gemeente ook geloofwaardig handelen en een proactief beleid voeren ten aanzien van de mogelijkheden voor kleinschalige windenergie. Dit in navolging van het beleid ten aanzien van zonne-energie. En de discussie over al dan niet mooi; voor altijd laten voor wat het is.

Ten aanzien van kleinschalige windenergie stellen wij het volgende voor:

- 1) windturbines met een maximale as hoogte van 25 meter toestaan.
- 2) Binnen of aansluitend aan het bouwblok.
- 3) Voorschriften t.a.v. de uitvoering (bijvoorbeeld: kleur paal/wieken)
- 4) Kleinschalige duurzame windenergie voor eigen gebruik faciliteren.
- 5) Voor duurzame windenergie zware planprocedures voorkomen door ze op een shortlist te plaatsen. B & W of raad neemt zelf de verantwoordelijkheid voor het aanpassen van het bestemmingsplan. Hiermee wordt een lange en dure procedure voorkomen.

Hiermee voegt de gemeente Olst-Wijhe het woord bij de daad om een duurzame gemeente te zijn die het zijn burgers en bedrijven mogelijk maakt om zelf hun aandeel te

leveren in de reductie van Co2 uitstoot en de opwekking van 30 procent meer duurzame energie.”

De heer **Leber** zegt het volgende:

“In deze bijeenkomst spreken we opiniërend over het vaststellen van een nieuw Bestemmingsplan Buitengebied. Een bestemmingsplan dat tot doel heeft om voor de komende tien jaar de inrichting van ons buitengebied vast te stellen, rekening houdend met economische en landschappelijke ontwikkelingen. Kernwoorden zijn: ontwikkelingsgericht en conserverend – twee begrippen die soms lijken te conflicteren.

Het bestemmingsplan is in eendrachtige samenwerking met de gemeenten Deventer en Raalte voorbereid. Een groot en omvattend stuk werk, waarbij wij op voorhand alle betrokkenen een compliment willen geven voor zowel het proces als het product. Een bestemmingsplan dat over de gemeentegrenzen heen veel gelijkenis vertoont is belangrijk. Maar toch ook moeten verschillen mogelijk zijn. En die verschillen bestaan ook.

Wat betekent ontwikkelingsgericht? Ik lees dat ermee wordt bedoeld dat het gaat om: “het verhelder van kaders waarbinnen kan worden ontwikkeld”. Ontwikkelingsgericht betekent niet dat elke kavel in het buitengebied ruim voldoende ontwikkelingsmogelijkheden krijgt of dat heel veel bij recht mogelijk is. Ik citeer: “Ontwikkelingsgericht zit ook voor een groot deel in de regels, waarbij met een eenvoudige afwijkingsprocedure medewerking kan worden verleend aan wat de initiatiefnemer wenst.” En verder: “Door bepaalde ontwikkelingen niet bij recht te regelen, kan ook een goede afweging worden gemaakt tussen de verschillende (tegenstrijdige) belangen in het buitengebied.”

De PvdA- fractie kan zich hier op zich in vinden, al willen we wel wat verduidelijking. Wat wordt bedoeld met de zinsnede: ‘een eenvoudige afwijkingsprocedure’ en welke kosten brengt dat met zich mee voor de aanvrager?

De twee avonden waarop wij hebben geluisterd naar de zienswijzen van de insprekers vragen nog wel om een paar algemene opmerkingen. De PvdA-fractie kreeg af en toe wel het gevoel dat de regels soms zeer strikt werden gehanteerd terwijl een werkelijkheid werd geschetst die volstrekt redelijk leek te zijn door indieners. Niet altijd kon worden toegelicht waarom die strikte interpretatie werd toegepast. Dat roept de volgende vragen op:

- zijn de zienswijzen behandeld door de ambtenaren van de gemeente Olst-Wijhe of door een team van ambtenaren van de drie gemeenten gezamenlijk? Zodat er vanuit één optiek naar gekeken is.

- heeft de gemeente alle relevante (historische) stukken om een situatie te kunnen beoordelen altijd ter beschikking gehad. zo niet, hoe is dan omgegaan met de behandeling van de zienswijze?

Een aantal keren is de zienswijze afgewezen omdat de aanvraag niet gepaard ging met ondersteunende stukken; hoe heeft u op zo’n moment gehandeld? Is de aanvrager daar op tijd op gewezen zodat deze stukken alsnog toegevoegd konden worden?

Vervolgens de zienswijzen zelf: een hele lijst van 136 ontvankelijke zienswijzen. Naar aanleiding van de ingediende zienswijzen zijn er een aantal wijzigingen toegepast. We lopen ze langs.

Maximale overschrijding bouwvlak:

Er wordt vermeld dat een kleine overschrijding van het bouwvlak binnenplannen geregeld kan worden. Prima. De maximale afwijking wordt verruimd van 100 m2 naar 250 m2, dus 2,5 keer zo groot, via een buitenplanse procedure. De wens van veel agrariërs is om een vergroting van 1.000 m2 toe te staan. Dat vindt u te gortig. Bij dergelijke uitbreidingen zegt u moet er een zorgvuldige afweging tussen ontwikkelingen en kwaliteitsbehoud worden gemaakt. Hoe groter de ingreep, hoe zwaarder de kwaliteitseis die daar tegenover staat. Wij kunnen deze redenatie volgen. Toch vragen wij ons af waarop de maat van 250 m2 is gebaseerd? En welk percentage

bedrijven heeft daarmee – als dat zou worden toegestaan - het maximale bouwvlak van 1,5 ha al bereikt?

Kunt u aangeven waarom u er voor kiest om hier een buitenplanse in plaats van een binnenplanse procedure voor te eisen? En wat zijn de geschatte gemiddelde kosten daarvan? De maximumomvang van de bouwvlak is bepaald op 1,5 ha. Daarbij speelt de NGE-maatstaf om te bepalen hoe het bedrijf vergroot zou mogen worden. Daarbij zijn gegevens van milieutechnische aard van belang om te bepalen of uitbreiding mogelijk is, rekening houdend met omwonenden. De indiener moet dit aanleveren; nogmaals de vraag of dit ook gevraagd is aan de indiener? Inmiddels heb ik antwoord gekregen op de vraag waarom het beginsel om te categoriseren in 40-70 nge (reëel agrarisch bedrijf) en boven de 70 nge (volwaardig agrarisch bedrijf) is gekozen? Dat betekent dat procentueel gezien kleine bedrijven minder kunnen uitbreiden dan grote bedrijven. Daar kan best een goede reden voor zijn. Welk belang is daarmee gediend? Dat heb ik niet in de beantwoording van deze vraag gekregen. En tenslotte: ik neem aan dat die uitbreiding tot 250 m² alleen geldt voor een bouwvlak met agrarische bestemming?

U hanteert ook het criterium dat minimaal 60 procent van het bouwvlak moet zijn benut voordat uitbreiding aan de orde kan zijn. Met de huidige en toekomstige eisen voor veehouderijen op het gebied van dierenwelzijn (meer m² per dier en meer afstand tussen stallen vanwege besmetting en brandgevaar) zou een groter bouwvlak weleens van groter belang kunnen zijn. Hoe voorziet het plan hierin? Is de 60 procent bebouwing dan een juiste eis?

Het concentratiebeginsel is wat ons betreft een logisch uitgangspunt. Het betreft een beginsel, maar afwijking hiervan zou mogelijk moeten zijn indien hiermee andere belangen zijn gediend en dan bedoel ik algemene belangen als dierenwelzijn en het voorkomen van besmettingsgevaar zoals hierboven genoemd. Maatwerk zou hier wel eens noodzakelijk blijken te zijn.

Ten aanzien van de intensieve veehouderij blijft het LOG-beleid gehandhaafd. Eventuele vergroting van het bouwvlak bij recht tot 1,5 ha wijst de PvdA hier categorisch af. Ook zouden wij willen voorstellen om hangende de herziening van het beleid rond intensieve veehouderij bij de provincie en het Rijk voorlopig geen medewerking te verlenen aan uitbreiding/nieuwvestiging binnen de gemeente. Immers, mocht de regelgeving veranderen dan kan dat vervelende consequenties hebben indien aanvragen al zijn gehonoreerd. Ook al vanwege wederom gevaren op het gebied van de volksgezondheid. Net als de VVD wil ik hier graag de mening over horen van Gemeentebelangen en het CDA.

Kleinschalige windenergie:

In het kader van duurzaamheid en stimuleren van groene energie is de PvdA-fractie van mening dat hier meer ruimte geboden moet worden. Windenergie heeft alleen zin als het rendement van molens effectief is, en molens tot 15 meter ashoogte hebben een te gering rendement. Vandaar dat wij ook pleiten voor molens met een tiphoogte van 25 meter. Wel binnen of aansluitend aan het bouwvlak gesitueerd en allicht landschappelijk ingepast.

Wat ons betreft worden de regels vastgelegd in het gemeentelijk archeologiebeleid, toegepast. Maar dan wel op een logische manier. Wat splitsing/inwoning betreft: ook hier pleiten we voor logische toepassing van regels. Legalisering van illegaal geplaatste gebouwen kan niet aan de orde zijn.”

Wethouder **Van den Berg** bedankt voor de uitgesproken waardering van diverse kanten. Na de hoorzitting had hij met zijn adviseurs een iets ander gevoel. Na de uitgesproken waardering voor de inzet kan hij met zijn adviseurs met frisse moed naar de eindstreep werken. Er is gevraagd naar de uitkomsten van een enquête. Dat is de eerste aanzet geweest voor het

voorontwerp bestemmingsplan. De uitkomsten daarvan waren dusdanig dat er voor gekozen is om een consultatieronde in te lassen en met heel veel individuele mensen afzonderlijk te spreken over wat men precies bedoelde met de enquête en hoe dit gelezen moest worden in de vertaling naar dit bestemmingsplan. Dat heeft er ook toe geleid dat er uiteindelijk slechts 40 mensen inspraken bij de hoorzitting, als men dat afzet tegen een kleine 500 agrarische bedrijven en nog een aantal woningen in het hele grote buitengebied is dat een heel beperkt aantal reacties. Daarvan is al na afloop van de hoorzitting gezegd dat naar die categorie nog nadrukkelijk gekeken zal worden om te bezien waar het fout is gegaan. Kan de gemeente alsnog een stukje maatwerk toepassen? En op die manier zal geprobeerd worden om de zaak te tackelen, zodat het voor partijen aanvaardbaar is. Dat zal niet in alle gevallen lukken. Dat zegt hij er op voorhand bij. Soms is er nadrukkelijk voor gekozen om deze in steek te kiezen. Dat zal in een gesprek worden duidelijk gemaakt.

Er is ook gevraagd dat wanneer er ambtelijk fouten zijn gemaakt of die hersteld worden. Uiteraard zal dat gebeuren. Maar dan moet de gemeente dat wel geconstateerd hebben. Of zelf of de gemeente moet er door betrokkene zelf op geattendeerd zijn. Als men tot de ontdekking komt dat het bouwperceel niet goed in de kaart is ingetekend. Tip de gemeente dan even dan kan dat met de ambtelijke wijzigingen alsnog meegenomen worden. Voor het overige moet men uitgaan van de reacties die zijn ingediend. Ook dat vereist bijzondere aandacht want in de zienswijze is soms nieuwe informatie aangeleverd die niet eerder in het traject is aangeleverd. Daar kan de gemeente formeel juridisch gezien niets mee. Het is wel goed om daar in de verdere gang van zaken rekening mee te houden, maar als de gemeente op basis daarvan dat gaat verwerken in het definitieve bestemmingsplan, dan loopt de gemeente het risico dat de Raad van State daarin zal corrigeren en dan heeft de gemeente een probleem met het totale bestemmingsplan. Het is zaak daar goed en degelijk naar te kijken. Door een paar fracties is gesteld dat de uitgangspunten misschien aangepast moeten worden. Als hij het totaal aan reacties dat nu nog overblijft bekijkt, blijft er een hoofdmoot over – en die wordt niet door alle fracties gedeeld – dat is een automatische bouwblok vergroting. Om die ontwikkelingsgerichte doelstelling ook mogelijk te maken. Daar heeft hij grote aarzelingen bij. Dan zou het hele proces behoorlijk vertraagd worden. Dat betekent dat mensen die al tevreden waren met de oplossing die in hun geval is gekozen opnieuw onder de loep moet nemen. Dat is een heel lang traject, dat kost ook nogal wat. Het lijkt hem beter om de uitgangspunten zoals die nu geformuleerd zijn, waar heel veel mensen zich kennelijk in kunnen vinden omdat er geen zienswijze over is ingediend in het stukje maatwerk wat is betracht. Het is een stap te ver om nu te stellen dat automatisch iedereen nu maar naar een groter bouwblok kan gaan. De heer Leber vroeg of er een verschil zit tussen de nge-ontwikkelingsmogelijkheden tussen de kleinere en de grotere bedrijven, als men met een goed bouwplan komt kan ook de kleinere zich ontwikkelen binnen de grenzen die het bestemmingsplan aanbiedt. Op zich hoeft het geen verschil uit te maken met de 70 nge en groter. Men moet een goed bouwplan hebben en dat is ook in de voorronden kenbaar gemaakt. Als een plan mee moet in de vaststelling van dit bestemmingsplan dan moet men daar een concreet bouwplan inclusief alle benodigde gegevens voor aanleveren. Dat is in een aantal gevallen gebeurd.

De heer **Leber** hoort de wethouder zeggen over de categorisering dat het niet in de weg hoeft te zitten voor de ontwikkeling van het bedrijf. Waarom is dat dan bepaald? Waarom is dat een uitgangspunt geweest? Welke gedachte zit er achter?

De heer **Van den Berg** zegt dat dat een van de doelen van de conserverende aspecten van het bestemmingsplan is, vastleggen wat er op dit moment vergund is. En wat op dit moment in gebruik is. Het wil daarmee niet zeggen dat de ontwikkelingsmogelijkheden daarmee begrensd worden.

De overschrijdingsregel geldt ook voor bedrijven met een oppervlakte van anderhalf hectare. Mits het geen intensieve veehouderij is. Daar geldt voor dat de raad zich nadrukkelijk heeft voorbehouden op die gebieden voor nieuw- en hervestiging, zelf de vinger aan de pols te willen houden en bij besluitvorming. Hij beluistert nu bij de PvdA dat in het Log-beleid ook geen uitbreiding van bestaande bedrijven moet worden toegestaan. Tenzij hij dat verkeerd heeft geïnterpreteerd. Dat is een stap verder van wat al eerder door de gemeenteraad bij de vaststelling van het Reconstructiebeleid is vastgesteld. Daar zal men het met elkaar over moeten hebben. Men constateert dat voor uitbreiding van bestaande intensieve veehouderij er weinig problemen zijn. Als men het heeft over het indringende verzoek van de staatssecretaris met betrekking tot megastallen, constateert hij dat die er niet zijn binnen de gemeente. Dat formaat stallen is op dit moment absoluut niet aan de orde. Hij heeft geen aandrang om met die oproep iets te doen, temeer om dat die in het luchtledige hangt.

Hij zal vervolgen met de per fractie de gestelde vragen te beantwoorden. Het is hem niet duidelijk wat de CDA-fractie bedoelt met via de omgevingsvergunning en maximaal anderhalf hectare onder voorwaarde van landschappelijke inpassing want alleen met een omgevingsvergunning heeft men niet het totaal te pakken. Dan zou een partiële herziening of bestemmingsplanwijziging nodig zijn, hij vraagt zijn adviseurs daar op in te gaan. Dan zit men nog met het zelfde probleem in die situatie.

Waterberging is eigenlijk niet meer dan het aangeven van gebieden die bij hoog water met enige of mindere regelmaat onder water lopen. Niet meer dan dat. Het is wat door de provincie wordt aangereikt en als verplichting moet het mee in dit bestemmingsplan. Dat betekent niet dat met die percelen iets gebeurt. Als dat wel het geval zou zijn en het waterschap zou willen vergraven voor extra berging enzovoort, dan zal met de eigenaar overleg moeten plaatsvinden. In principe heeft de aanduiding waterberging niet direct consequenties in nadelig gebruik.

Mevrouw **Lugtenberg** vraagt of het dan betekent dat mocht het bouwblok uitgebreid kunnen worden op die gronden dat geen problemen geeft.

De heer **Van den Berg** zegt dat in die specifieke situaties waarin er sprake is van een bouwblok de mogelijkheid geschapen is om wel uitbreidingsmogelijkheden, ook in dat primaire watergebied te realiseren, het primaire watergebied op dat punt is aangepast.

Archeologie blijft er in grote lijnen in zitten, ook in de specifieke gevallen. Al zal men daar nog terugkomen op de situatie zoals die gemeld is. Het betekent niet dat daarmee de zaak op slot zit. Er moet in incidentele gevallen onderzoek gepleegd worden. Bij grotere activiteiten – daar zijn zelfs speciale maatvoeringen voor, hij vraagt zijn adviseurs daar straks op in te gaan – waaruit de conclusie kan worden getrokken dat zich dat slechts heel incidenteel zal voordoen. En ook geen belemmering in de dagelijkse gang van zaken zoals op het fruitteeltbedrijf, wat geschetst is, tot consequentie heeft.

Essenlandschap is ook een stukje maatwerk. Wil men wel of niet uitbreidingsmogelijkheden op de es toestaan. Voor zover hij het heeft kunnen zien staat letterlijk in het

Landschapsontwikkelingsplan dat gebouwen op de es gesitueerd moeten zijn. Of die daarmee beperkt moeten worden in hun ontwikkelingsmogelijkheden is een zaak die ook in andere gemeenten aan de orde is geweest en die hij nog verder onder de loep wil nemen en waarover hij op tijd de raad wil informeren.

Wat betreft het dierenpension is iedereen het er wel over eens dat het op die plek zou moeten zitten. Men zal bekijken of die beperkt bediend kan worden in de wensen die er zijn voor uitbreiding. De VVD heeft het er over of die 60 procentbebouwing wel nuttig is ten opzichte van het aspect ruimtelijke kwaliteit. Als men er van uit gaat en vervolgens zegt dat het een kleinschalig landschap is, heeft men daar wel normen voor te hanteren om die

kleinschaligheid te bewaren. Anderzijds hoort hij pleiten voor plankgas boeren en dan gaat het kleinschalig landschap wel geweld aan gedaan worden. Men heeft gezocht naar maatwerk in de gevraagde situaties. Voor het merendeel is men daar in geslaagd. De laatste categorie zal nog eens onder de loep genomen worden om te bezien of daar mogelijkheden voor kunnen worden ingebouwd. Maar dat zal niet in alle gevallen lukken.

Er zijn ontwikkelingen met betrekking tot de Reconstructiewet die wordt ingevuld. Ook de evaluatie van het Reconstructieplan binnen Overijssel zal de nodige consequenties hebben. Alleen is het op dit moment te vroeg om daar in het bestemmingsplan al rekening mee te houden. Dus blijft het Reconstructieplan zoals dat door de gemeenteraad is vastgesteld voorlopig gehanteerd in ons bestemmingsplan. Een algehele aandrang om kleinschalige windmolens op te nemen conform de omgevingsvisie, hij denkt dat men het dan heeft over de tiphoogte van 25 meter en niet over de ashoogte van 25 meter. Daar gaat hij zich niet heftig tegen verzetten. De visie van het college was dat als men het heeft over ruimtelijke kwaliteit, men het niet moet willen toestaan dat overal in het buitengebied bij elke woning, elk bedrijfsgebouw een windmolen opgericht wordt. Gelet op de energie die zij op dit moment opbrengen zal het voorlopig niet aan de orde zijn, maar het kan wel zijn dat de productie een stuk hoger wordt en het om die reden wel interessant wordt om daarin te investeren. Maar dan zal iedereen dat merken. Het college zal overwegen of het op dezelfde lijn zal gaan zitten als Raalte en Deventer.

Het pleidooi van Gemeentebelangen om alle ondernemers nu maar op anderhalf hectare te stellen, lijkt hem een paar stappen te ver. In ieder geval wat intensieve veehouderij betreft kan het niet want het is aan de raad om dat te bepalen. Het is in ieder geval zeker niet zo dat ambtenaren dat bepalen. De raad bepaalt wat er uitgevoerd moet worden. Het verschuiven van het bouwblok gebeurt niet rücksichtslos door de gemeente. Dat is in het voortraject met de gesprekken die op grote schaal gevoerd zijn veelal aan de orde geweest. Kan men bijvoorbeeld kuilplaten buiten het bouwblok realiseren, zijn er nog andere ruimtelijke opties mogelijk. En is er vervolgens een concreet bouwplan voorzien van alle elementen die nodig zijn voor een beoordeling om tot aanpassing van het bouwplan te komen. Het is niet zo dat het puur door de gemeente gebeurt. Men heeft wel geconstateerd dat niet in alle gevallen de uitkomst van dat overleg goed verwerkt was in de kaart en die aanpassingen zullen in de definitieve versie alsnog verwerkt worden.

Op de vraag hoe om te gaan met verslechtering zegt hij dat de gemeente er van uit gaat dat er verbetering plaats vindt. De voorbeelden waar sprake is van verslechtering die zullen nader in beeld gebracht moeten worden, hij heeft geen beeld bij waar hij dan aan moet denken.

De vraag over de paardenhouderij is hem ontschoten. De PvdA heeft het gevoel dat er een strikte hantering van regels is geweest. Dat is volgens hem ook niet meer dan een plicht. Maar waar het mogelijk is, is zeker in het voortraject de nodige ruimte gezocht. Naarmate men dichterbij de eindstreep komt, zal men toch wat strakker in de schoenen moeten gaan staan en zeggen van dit hebben we met elkaar afgesproken. Zeker op de rand van voldoen we nog wel aan de Nota van uitgangspunten moeten we voorkomen dat ons bestemmingsplan straks bij de Raad van State wordt teruggefloten en zullen we strikter de regels moeten hanteren die we in het voortraject met elkaar hebben afgesproken.

De zienswijzen zijn behandeld door eigen medewerkers. Sterker nog, een van onze mensen is ook in een andere gemeente ingezet. Wij hebben alle stukken ter beschikking, althans de mensen die de zaken moesten beoordelen. Er is ook met enige regelmaat een koppeling geweest met Bouwen en Milieu om te zorgen dat alles ter beschikking is, waarmee hij niet gezegd wil hebben dat er daar in niet een keer iets gemist is. Want dat zou wel heel erg ambitieus zijn. Als er geen ondersteunende stukken zijn, is in het traject van de zienswijzen er niet meer naar gevraagd omdat dat nieuwe informatie is die niet meer ingebracht kan worden.

Door een aantal aanvragers is dat in het eerdere traject wel gedaan, voor zover die meegenomen konden worden, zijn die meegenomen in de aanpassing van het bouwvlak. De maximale overschrijding van 250 vierkante meter is eigenlijk een compromis naar aanleiding van een vraag van meerdere invalshoeken en vooral vanuit de landbouworganisaties. Om er toch enige compensatie tegenover te stellen: duizend vierkante meter daar zou men zo maar een nieuwe stal met een overschrijdingsregeling kunnen bouwen en dat was een paar stappen te ver. Als het gaat om de in ook in deze raad veel genoemde aanpassingen vanuit oogpunt van dierwelzijn of milieumaatregelen, zou men bijvoorbeeld een luchtwasser met een overschrijdingsregeling prima kunnen toepassen zonder daarvoor een zware procedure te moeten volgen. Daar is die 250 vierkante meter op gebaseerd. Daar is geen relatie met die anderhalve hectare op een bedrijf van anderhalf hectare met een agrarische bestemming die gebruik kan maken van die overschrijdingsregeling. Tenzij het intensieve veehouderij is dan zijn daar weer striktere normen voor.

Secondant, **Shirley Veldhuis** zegt dat er een vraag is gesteld over de dubbelbestemming waterberging. Het is zo dat voor de bouwvlakken die officieel binnen het waterbergingsgebied liggen zoals dat op het provinciale niveau is aangegeven. In overleg met het waterschap is geregeld dat de bouwvlakken buiten die dubbelbestemming worden gehouden, is het zo dat een agrariër wil uitbreiden binnen die dubbelbestemming dan kan dat met een wijzigingsprocedure zoals we nu de uitbreiding in het bestemmingsplan hebben zitten, daarbij kan tegelijkertijd om ontheffing worden verzocht zodat ook binnen de dubbelbestemming waterberging het bouwvlak kan worden vergroot en dus ook gebouwd kan worden.

Secondant, **Harm de Muinck** zegt voordat hij ingaat op de precieze duiding van een binnenplanse en buitenplanse procedure dat het raadzaam is om de opbouw van het bestemmingsplan toe te lichten. Hij neemt als voorbeeld de agrarische bestemming. In de bestemmingsomschrijving staat omschreven waarvoor de bestemming bepaald is. De bouwregels geven aan wat bij recht gebouwd mag worden. Dus komt er een bouw aanvraag die past binnen de bouwregels dan moet die gewoon verleend worden. De gemeente heeft door middel van een binnenplanse procedure regels gesteld, of voorwaarden gesteld, om zodoende medewerking te verlenen aan een bouwplan dat net niet past bij de bij recht gestelde regels, maar die de gemeente wel mogelijk wil maken na een verdere bestudering van de verschillende belangen. Een voorbeeld hiervan is de overschrijding van het bouwvlak. Die is gesteld op 250 vierkante meter. Dat is een procedure die maximaal acht weken in beslag kan nemen en eigenlijk gelijktijdig oploopt met de aanvraag voor het bouwen. Dat levert geen extra tijdsbelemmeringen op en de kosten die daar mee gemoeid zijn bedragen € 204,58 dat is voor de binnenplanse procedure die aangevraagd wordt. Daarnaast is er ook een wijzigingsplan. Dat is in het plan gebracht om de afweging te kunnen maken van een grotere overschrijding van het bouwvlak, in dit geval is het een vergroting van het bouwvlak. Dat is een bevoegdheid van het college. De kosten daarvan bedragen net geen € 3.000,-. Het voordeel daarvan is dat er een bouwvlak kan worden ingetekend waarmee ook gelijk toekomstbestendig een vergroting kan worden toegestaan en daarmee heeft het waarschijnlijk de voorkeur boven een uitgebreide procedure op basis van de Wabo, waar alleen de mogelijkheid kan worden gegeven voor hetgeen wat aangevraagd wordt. Wil de agrariër daarnaast nogmaals een keer uitbreiden dan moet wederom getoetst worden aan het oude bestemmingsplan. In dat geval zal wederom een zware procedure gedraaid moeten worden. Vandaar dat het raadzaam is om een wijzigingsplan te doorlopen.

De **voorzitter** zegt dat zij op haar lijstje nog archeologie heeft staan.

Mevrouw **Veldhuis** zegt dat over archeologie werd gevraagd hoe het mogelijk is dat, zoals in dit geval de Raalterweg werd aangegeven, bewijsstukken zijn aangeleverd dat de grond geroerd is. In dit geval gaat het om een monument. Een volgende keer zal specifiek op dit perceel worden teruggekomen. In het algemeen is het zo dat als er sprake is van een monument op het gebied van archeologie, dat het monument niet verdwijnt ook al is de grond tot op een bepaalde diepte geroerd. Het kan zijn dat het monument nog dieper in de grond zit. De dubbelbestemming zal gehandhaafd blijven. Wel is het zo dat als het bij de gemeente bekend is, zo staat het ook in de regels opgenomen, voor zowel de monumenten als de gebieden met de hoge als de middelhoge verwachtingswaarde, dat als de gemeente weet dat geroerd is en men wil bijvoorbeeld een stal bouwen op dat deel waarvan de gemeente weet dat het geroerd is dan is dat mogelijk. Het is niet zo dat op dat moment het uitgesloten is dat daar nieuwbouw of vervanging plaats kan vinden.

Mevrouw **Lugtenberg** vraagt om een toelichting op de Omgevingsvergunning en de ontheffing daarop.

Mevrouw **Veldhuis** zegt dat niet duidelijk is wat bedoeld wordt met omgevingsvergunning. Het is een vergunning die verleend kan worden voor de vergroting van een bouwvlak. Is het de bedoeling dat het dan bij recht is of met een wijzigingsbevoegdheid? Wat bedoelt mevrouw Lugtenberg precies?

Mevrouw **Lugtenberg** zegt dat er bestaande bouwvlakken zijn, wil iemand uitbreiden om via ontheffing Omgevingsvergunning om uiteindelijk uit te kunnen breiden zonder dat het bouwvlak wordt uitgebreid, men heeft het dan over een fictief bouwvlak. Het gaat om een ontheffing om daar dan toch te kunnen bouwen.

Mevrouw **Veldhuis** zegt dat dat nu niet in het bestemmingsplan is opgenomen, maar als men middels een ontheffing in het bestemmingsplan opneemt dat het bouwvlak vergroot kan worden dat betekent dat men een procedure gaat doorlopen via een binnenplanse afwijking, dan scheelt het inderdaad qua kosten en qua doorlooptijd dan komt men uit op acht weken en een kostenplaatje van € 200,- aan leges. Belangrijk nadeel daarvan is dat de ontheffing alleen wordt verleend voor die bouwvlak vergroting die op dat moment specifiek wordt aangevraagd op basis van die vergunning. Stel dat men tijdens het traject of later besluit of misschien ook wel verplicht is om bijvoorbeeld een luchtwasser ook te realiseren. Dan is dat middels die ontheffing niet mogelijk. Heeft men een wijzigingsplan doorlopen, daarbij regelt men eigenlijk de vergroting van het bouwvlak, maar ook andere mogelijkheden die nu ook in het bestemmingsplan zijn opgenomen qua regels en dan is het voor de toekomst voor dat bedrijf ook beter geregeld dan puur op basis van een ontheffing.

De **voorzitter** zegt dat men aan de tweede termijn kan beginnen.

Mevrouw **Lugtenberg** spreekt haar waardering uit voor het proces, alle fracties hebben dat gedaan, bij haar was dat er bij ingeschoten, maar ook de CDA-fractie wil haar waardering daarvoor geven. De wethouder had het over een beperkt aantal reacties gezien het aantal bedrijven. Gezien de twee avonden hoorzitting die gehouden zijn heeft men een goed beeld van de problematiek gekregen. Als zaken bekeken worden die alle inwoners aangaan en dat er een handje vol insprekers is, dan is het maar net met welke maat men gaat meten. Zij is blij met de vele reacties en dat men daardoor goed heeft kunnen kijken hoe de Nota van uitgangspunten die in 2008 is vastgesteld op dit moment uitwerkt.

Zij heeft een ander alternatief genoemd, er is ontwikkelingsgerichtheid en ruimtelijke kwaliteit. Het laatste hoort zij niet noemen door de gemeente. Dat vindt zij jammer, want juist daarvoor is men hier ook bij elkaar. Dat was haar bezwaar: in de huidige regelgeving is landschappelijke inpassing heel leuk voor de buhne, alleen hoe wordt het daadwerkelijk geregeld? Dat ondervangt men niet met het concentratiebeginsel, wat zij al aangaf. Heeft men een bouwvlak en wil men daarbuiten bouwen, men gaat in de eerste plaats uit van het binnenbouwvlak met 60 procent, nut en noodzaakprincipe. Als men dat strikt hanteert, blijft men nergens. Het kan zijn dat het bestemmingsplan voor tien jaar zal gelden. Dat op dit moment 50 procent van de bouwkvavel volgebouwd is alleen dat overige stukje bouwkvavel ligt links van het bedrijf, ten aanzien van nieuwe vereisten in welzijn en dergelijke of omdat de omgeving is veranderd moet dat stukje net rechts van het bedrijf liggen. Aangezien men nog niet 60 procent volgebouwd heeft, kan men daar niet uit de voeten, is nut en noodzaak niet aangetoond geeft de gemeente aan. Dat geeft weinig aan ten aanzien van ontwikkelingsgerichtheid.

In eerste instantie werd gezegd hoe kan men ruimtelijke kwaliteit garanderen. Dat doet men door iedereen anderhalf hectare bouwkvak te geven. Men heeft dan ruimte en kan goed kijken waar een stal gesitueerd kan worden, hoe het landschappelijk ingepast kan worden, in plaats van met het concentratiebeginsel stallen achter elkaar te bouwen, dicht op elkaar te bouwen. Zij heeft dat nagekeken. Als men iedereen anderhalf hectare geeft dan wordt de gemeente door de provincie teruggefloten. Dat geldt dan voor heel het bestemmingsplan. Dat wil het CDA niet. Dat wil de raad ook niet. Dan kan men kijken hoe ruimtelijke kwaliteit geborgd kan worden.

De heer **Brinks** vraagt aan het CDA of dat onderbouwd is. Is dat bij de provincie nagetrokken of gaat men daar van uit? Dat is een essentieel verschil.

Mevrouw **Lugtenberg** zegt het niet bij de provincie te hebben nagetrokken. Op het huidige ontwerp bestemmingsplan is de MER-procedure losgelaten, gaat men toch iedereen een groot bouwkvak geven dan gaat zij er van uit dat het er dan heel anders uit ziet en dat de provincie daar niet mee akkoord zal gaan. Misschien kan men daar straks nog een antwoord op geven. Houdt men het bij wat het voorstel is, dan zit men te knoeien op een bouwkvak die er is en wil men tot uitbreiding komen dan moet er heel wat aangetoond worden en blijft het lastig en moet er dicht op elkaar gebouwd worden. Wil men ruimtelijke kwaliteit echt borgen en zeker weten dat het er verplicht in komt dan is een methode om dat via ontheffing Omgevingsvergunning te doen. Men gaat uit van het huidig bouwkvak. Men heeft een indeling, nge's zoals die genoemd zijn, al heeft iemand een halve hectare tot anderhalve hectare dat maakt niet uit. Die bouwkvak grootte die houdt men in eerste instantie zo zoals het ingetekend is nadat de zienswijzen verwerkt zijn. Wil men dan uitbreiden, dan gaat men niet het bouwkvak vergroten alleen daar waar het plan op ligt kan men kijken tot anderhalf hectare hoe de ruimtelijke inpassing gegarandeerd kan worden. Men zit niet met een overschrijding van 250 of 1000 vierkante meter wat natte vingerwerk is. Men kan daadwerkelijk de ruimtelijke kwaliteit garanderen doordat ook een inrichtingsplan verplicht gesteld kan worden. Dat kan niet via de lange procedure eerst via de partiële herziening via de gemeente en uiteindelijk alsnog naar de provincie toe. Plus met het voorbeeld dat zij heeft aangegeven vraagt men het een aan bij de gemeente dan zou men ook het ander bij de provincie aan kunnen vragen en ook dat zou niet wenselijk zijn.

Het zou zonde zijn om kosten te maken voor twee lange procedures zonder dat men echt zicht heeft op ruimtelijke kwaliteit. Kan men korte procedures doorlopen met verplicht een inrichtingsplan dan kunnen uiteindelijk de ondernemers ook een stukje bijdragen om meer ruimtelijke kwaliteit te garanderen.

Over het essenlandschap zegt zij dat het verder onder de loep wordt genomen, het dierenpension ook. Over waterberging zegt zij dat in overleg met het waterschap er van alles mogelijk is. Maar toch ligt er een kleur op de kaart. De lange procedure moet doorlopen worden, wat het nodige kost. De ondernemer heeft er uiteindelijk schade bij met de verkoop van zo'n perceel.

Wat betreft archeologie denkt zij dat een monument niet gelijk een heel bouwvlak omvat. Er blijkt van alles mogelijk te zijn en ook hier geldt weer dat het toch ingetekend staat op de kaart. Men heeft planschade, denk aan verkoop. Wat betreft dit monument gaat het hier om een terp. Dat is ingetekend, dat is een stukje en niet het hele bouwvlak.

Gemeentebelangen gaf aan mee te denken met ondernemers die de ruimte moeten krijgen tot anderhalf hectare. De wethouder gaf aan dat de raad bepaalt. De vraag is terecht of het hier stand houdt. Daarom pleit zij voor de andere optie wat uiteindelijk dezelfde mogelijkheden en dezelfde ontwikkelingsmogelijkheden inhoudt maar dan is ruimtelijke kwaliteit meer geborgd. De PvdA gaf aan dat regels strikt gehanteerd worden. Dat bleek ook wel uit het concentratiebeginsel, uiteindelijk gaat men de begrippen concentratiebeginsel en ontwikkelingsgerichtheid tegenover elkaar zetten. Wanneer wordt het strikt gehanteerd? De wethouder gaf aan als het nijpend wordt. Zij denkt dat de Nota van uitgangspunten zo helder moet zijn dat men daar mee uit de voeten moet kunnen.

Over de overschrijding bouwvlak met 250 vierkante meter zegt zij dat het een compromis was. De wethouder gaf aan met dierwelzijn kan men met een luchtwasser heel wat. Bij dierwelzijn denkt zij eerder aan ruimte voor de dieren, een nieuw type stallen. Met 250 vierkante meter is men dan snel klaar. De PvdA stelde een vraag over de LOG's. Dat is haar niet helemaal duidelijk, kan de heer Leber dat toelichten?

De heer **Leber** zegt dat zijn pleidooi was gezien de heroverweging van de intensieve veehouderijregels de Log's, de reconstructie zowel provinciaal als wat de heer Gerkes ook al zei op Rijksniveau. Zolang dat nog niet duidelijk is voorzichtig te zijn in het toestaan van nieuwvestigingen maar ook van uitbreiding.

De heer **Brinks** vraagt of de eigen ondernemers ook niet meer kunnen uitbreiden. Dat zou hij een slechte zaak vinden. De Log-gebieden zijn toch juist voor de eigen ondernemers. Voor nieuwvestigingen is er een ander beleid. Voor de eigen ondernemers wil hij een pleidooi houden dat zij de mogelijkheid hebben om uit te breiden.

De heer **Leber** zegt dat zijn redentie is dat als er andere regelgeving en heroverweging plaats vindt zowel provinciaal als op Rijksniveau, is het dan niet slim om nu even te wachten tot dat dat ook helder is geworden. Het zou kunnen betekenen dat andere regels of een andere inrichting wordt voorgestaan. Dan is het beter om eerst te kijken wat die regelgeving inhoudt als die gewijzigd wordt, dan om nu al uitbreidingen toe te staan die misschien straks weer in conflict komen met nieuwe regels.

Mevrouw **Lugtenberg** zegt dat de provincie inderdaad daar mee bezig is. Om nu op de zaken vooruit te lopen en zaken stil te gaan leggen, lijkt haar geen goede ontwikkeling. Hoe lang kan zo'n proces duren. Zij denkt dat er duidelijke regels zijn afgesproken waarbij maar niet zo maar dingen gebeuren en dat er veel beperkingen zijn opgelegd. Daar hoeven we niet bang voor te zijn. Zojuist werd ook gesproken over anderhalf hectare dat het niet groter kon of iets dergelijks of dat het een bepaalde categorie was. Klopt dat met betrekking tot Log?

De heer **Leber** zegt dat er regelgeving is rond de Log's. Dat moet altijd in de raad terugkomen. Dat is inderdaad zo afgesproken. Mevrouw Lugtenberg zegt dat men niet weet hoelang zo'n

procedure gaat duren. Als hij goed is ingelicht gaat de provincie er van uit dat zij halverwege dit jaar daar uitsluitel over willen geven.

Mevrouw **Lugtenberg** zegt dat als op het één nee wordt gezegd dan moet het ook op het ander, dus dan moeten in de verwevingsgebieden waar nu bedrijven zitten, waar we dan op uit zullen komen, zij moeten toch ergens een plek krijgen, dat we daar dan zeggen dat we daar ook op een andere manier mee omgaan. Hoe denkt de heer Leber daar over? Men moet vooruitlopen op de zaak.

De heer **Leber** zegt dat hij de vraag niet begrijpt. Als we tegen het één nee zeggen.

Mevrouw **Lugtenberg** zegt dat als we bij het Log, Landbouwontwikkelingsgebied, al willen zeggen dat bepaalde zaken niet meer mogelijk zijn want er komt straks een nieuw plan aan. Dan zitten de huidige bedrijven op diverse plekken in het Log, maar ook in verwevingsgebieden. Waarschijnlijk zullen ze in het Log maar zullen ze op de huidige locatie dat is het signaal dat we nu krijgen daar zitten ze waarschijnlijk goed en wie weet mogen zij daar dan uitbreiden. Als we echt op de zaak vooruit willen lopen moeten we ook dat er bij mee nemen.

De heer **Leber** zegt dat hij die redentatie niet helemaal kan volgen. Het gaat hem er alleen maar om dat de raad geen beslissingen neemt terwijl men weet dat regelgeving aangepast gaat worden eventueel, misschien gebeurt er ook verder niets. Dat weet hij niet. Dan is een paar maanden wachten niet zo erg. Maar als er wel andere regelgeving komt en het blijkt dat uitbreiding toegestaan is en dat de regelgeving straks aangeeft dat het niet zo slim is om te doen, om wat voor reden dan ook, dan is het misschien wel verstandig van de raad en college om dat even af te wachten voor dat daar beslissingen over genomen worden over bij uitbreidingsaanvragen dan wel nieuwe aanvragen. Maar met name ook uitbreidingsaanvragen.

Mevrouw **Lugtenberg** zegt dat daar nu geen beslissingen over genomen worden met betrekking tot Log-gebieden. Die visie staat hier in vertaald en dat is ook niet waar men het nu over heeft. Daar is aparte regelgeving voor die hier een op een is overgenomen.

De heer **Leber** zegt haar standpunten te begrijpen, alleen hij vindt het verstandig om daar even op te wachten. Overigens heeft de VVD het zelfde gevraagd in die zin is hij heel benieuwd naar Gemeentebelangen.

De heer **Gerkes** bedankt de wethouder en medewerkers voor alle antwoorden. Hij heeft de wethouder horen zeggen dat met de laatste 40 van die zienswijzen nog eens bekeken zal worden of er maatwerk mogelijk is. Nu zijn er 40 mensen naar de hoorzitting geweest, maar er zijn 138 mensen die een zienswijze hebben ingediend. Het lijkt hem logisch dat men niet naar die 40 gaat kijken maar naar al die 138.

Hij is het eens met de wethouder dat hij stelt dat nieuwe informatie niet meer meegenomen zal worden. Dat kan juridisch niet eens meer. Maar hij denkt dat het verstandig is om er nog eens een keer naar te kijken. Niet zozeer dat het gevolgen heeft voor dit bestemmingsplan, dat denkt hij niet. Maar men leert er wel van. Men ziet dan waar de zere plekken zitten.

Over de automatische bouwblokvergroting waar Gemeentebelangen om vraagt, hij is het eens met het antwoord van de wethouder dat dat geen goede zaak is. Ook de VVD heeft niet bepleit om alle bouwvlakken zomaar rücksichtlos naar anderhalve hectare te brengen. Er moet duidelijk maatwerk zijn. De VVD-fractie vindt wel belangrijk dat als een ondernemer, een boer, zijn bedrijf wil aanpassen, iets vergroten om de redenen die hij in zijn eerste termijn heeft

genoemd, dan moet hij daar wel de mogelijkheden voor krijgen. Eigenlijk moet het bestemmingsplan die ruimte bieden. Hij heeft begrepen uit het antwoord van de andere kant van de tafel dat via een wijzigingsplan dat mogelijk is. Die kosten zijn ook beperkt, hij heeft een bedrag van € 3.000,- gehoord. Hij vraagt zich af gaat men ook bij het beoordelen als een boer een vergunning aanvraagt of hij vraagt aan om een nieuwe stal te bouwen, hij heeft meer oppervlakte nodig dan hij nu heeft binnen zijn bouwblok, of dan ook eerst gekeken wordt naar die 60 procent. Of wordt, waar ook mevrouw Lugtenberg op hamerde, die ruimtelijke kwaliteit doorslaggevend. Men kan alles wel volbouwen, dan krijgt men één blok steen daar in het kleinschalige landschap. Daar schiet dat kleinschalige landschap ook niets mee op. De landschappelijke inpassing en de architectonische inpassing zijn van groot belang om die ruimtelijke kwaliteit te waarborgen. Overigens begrijpt hij de opmerking van de wethouder niet dat via de Omgevingsvergunning dat daar nadelen aan zitten. Kan de wethouder daar nog op ingaan?

Hij is blij met de toezegging van de wethouder dat die windmolens hoger kunnen. Tiphoogte tot 25 meter. Hij denkt dat dat een goede zaak is.

Over archeologie zegt hij dat hij daarbij het woord monumenten heeft gehoord. Maar hij denkt dat bewonersresten zeker zo belangrijk zijn in ons gebied. In het buitengebied zal men waarschijnlijk meer bewonersresten vinden, een pot, pan, pijpenkop enzovoort, dan hele monumenten.

Wat betreft de reconstructie is hij het eens wat de heer Leber van de PvdA zegt. De heer **Gerkes** heeft niet gezegd dat men moet wachten. Hij heeft gezegd er alle vertrouwen in te hebben dat het goed komt. Men moet wel proberen te voorkomen dat in die tussentijd verkeerde dingen gebeuren en daarvoor heeft hij Henk Bleker geciteerd die zei niet mee te werken aan de komst van die megastallen. In dit geval is hij het eens met de heer Bleker en de heer Leber.

De heer **Brinks** bedankt voor de beantwoording van de vragen. Hij had gesteld anderhalf hectare, maar hij heeft nog niet echt een onderbouwing gekregen over waarom niet. Er kunnen wel allerlei plannen zijn om zich daar weer van te ontdoen. Men maakt wel een bestemmingsplan voor de komende tien jaar. Men denkt het heel kort af te kunnen bakenen, van dat is niet toegestaan en dat is niet toegestaan, en men wil het dan via binnenplanse regels en wijzigingsplannen wel weer groter maken. Is er niet een mogelijkheid, hij weet niet waar het CDA eerst op doelde of het wel of niet kan via provinciaal beleid, dat wil hij eerst onderzocht hebben voordat hij hier een beslissing over neemt. Hij vindt dat allemaal een beetje gezocht. Het kan eerst niet en later kan men het via drie manieren wel weer groter maken. Waarom zou men niet bij voorbaat voor de komende tien jaar zorgen dat een groter bouwblok gerealiseerd wordt? Dat wil hij graag weten. Via procedures worden allerlei kosten gemaakt. Kan niet in één keer die klap gemaakt worden, van nu is er een nieuw bestemmingsplan en laten we het zo goed mogelijk inrichten dat die mogelijkheden er zijn. Er moet toch ergens een oplossing voor zijn?

Bij een vraag over de voordelen van het vigerende bestemmingsplan had hij het over karakteristieke gebouwen, die zijn nu genoemd. Daar staat de eigenaar niet op te wachten. Hij heeft een aantal beperkingen en hoe moet hij daar mee omgaan. Over de paardenhouderij is aangegeven minder dan zeven is hobbymatig en boven de vijftig is bedrijfsmatig, daartussenin hoe moet men dat zien? Dat is niet duidelijk geworden uit de beantwoording.

Hij is ook blij met de positieve ondersteuning van de windmolens. Wat betreft de Log-visies verschilt hij van mening met de PvdA. Hij maakt echt onderscheid tussen nieuwvestiging en bestaande ondernemingen. Hij gaat niet bij voorbaat bestaande ondernemingen op slot zetten en wachten op nieuwe regelgeving. Dat doet men anders ook niet dat zou hij bij deze ondernemingen ook niet doen. Men moet ook ondernemers de ruimte geven om uit te kunnen

breiden ook in Log-gebieden. Dan gaat hij niet bij voorbaat zeggen daar kan het niet en bij andere ondernemingen wordt het dan wel toegestaan. Er zijn nu allerlei plannen dat een bouwblok vergroot kan worden en waarom zou bij de intensieve veehouderij dat niet kunnen als zij binnen de norm blijven.

De heer **Leber** zegt te begrijpen dat zij daarover van mening verschillen. Het is louter uit voorzorg als men weet dat zaken worden heroverwogen is het misschien wel goed om daar rekening mee te houden op voorhand. Er zijn wel redenen waarom het heroverwogen wordt. Over het bouwblok en de vergroting naar anderhalf hectare en dat mogelijk maken op voorhand, zo beluistert hij het CDA en ook Gemeentebelangen, het verbaast hem en het klinkt zoals mevrouw Lugtenberg zegt alsof ontwikkelingsgerichtheid alleen maar mogelijk is als men naar anderhalf hectare gaat. Hij bestrijdt dat. Dat is niet het criterium. Als men ontwikkelingsgerichtheid wil invoeren dan gaat men kijken naar de bestaande situatie en hij begrijpt heel goed dat er van uitgangspunten gekeken wordt naar wat er nu is en wat er ook nodig is of wat een agrariër denkt nodig te hebben om toekomstgericht te kunnen zijn. Dat hoeft toch niet persé naar anderhalf hectare te gaan?

Mevrouw **Lugtenberg** zegt de hele tijd ruimtelijke kwaliteit te missen. Dat is de reden om naar anderhalve hectare te gaan, niet met het bouwblok, dat blijft in de situatie die zij geschetst heeft het bouwblok zoals dat nu is. Alleen men heeft een overschrijding tot anderhalf hectare en dat is het zoekgebied om te kijken hoe kan ruimtelijke kwaliteit en ruimtelijke inpassing goed worden neergezet, in plaats van het concentratiebeginsel door het allemaal beknopt bij elkaar te doen. Wie weet komt men er wel op uit om het allemaal dicht bij elkaar te doen, maar het kan ook zijn dat men een gemengd bedrijf heeft met melkvee en varkens dat het wel gewenst is om het meer uit elkaar te leggen of om dierwelzijnseisen. Dat is de reden om naar een zoekgebied van anderhalf hectare te gaan. Maar niet bij voorbaat een bouwblok in te tekenen van anderhalf hectare.

De heer **Leber** zegt dat hij die redentatie wel begrijpt maar dan nog wil het voor hem niet zeggen dat het persé richting anderhalve hectare moet. Hij is het wel met haar eens wat betreft het toepassen van het 60 procentbeginsel of concentratiebeginsel. Voor 60 procent bebouwing op zo'n bouwblok. Als nu een agrariër of ondernemer aangeeft: kijk als ik het zo en zo doe en daarmee wordt het dierenwelzijn verbeterd, dan vindt hij dat er ook naar gekeken moet worden en is de 60 procent bebouwing niet persé een eis. Het kan een uitgangspunt zijn, daarvoor hebben we ook een nota van uitgangspunten, maar een uitgangspunt hoeft niet altijd een eis te zijn. Als men met afwijking van een uitgangspunt een beter resultaat bereikt - op verschillende gronden - dan is het te overwegen om dat ook in behandeling te nemen en niet op voorhand dat af te wijzen.

Mevrouw **Lugtenberg** vraagt hoe de heer Leber de ruimtelijke kwaliteit wil borgen.

De heer **Leber** zegt dat mevrouw Lugtenberg in haar bijdrage zei dat wat nu gebeurt, is dat ruimtelijke kwaliteit ondergeschikt is geworden, dat er niet echt kwaliteit wordt neergezet. Daar moet volgens hem dan flink op getoetst worden. Groot of klein bouwvlak of wel of niet anderhalf hectare, dat maakt hem niet uit. Ruimtelijke kwaliteit behoort onderdeel te zijn van uitbreiding. Altijd. Dat is niet altijd afhankelijk van de ruimte die men biedt, maar het kan wel helpen, maar dan zit het ook in de aanvraag. Dan wordt het ook getoetst.

Mevrouw **Lugtenberg** vraagt hoe de heer Leber dat denkt te kunnen handhaven. Het probleem is dat men kan handhaven door een boete op te leggen, iemand betaalt het en dan is de ruimtelijke kwaliteit weg.

De heer **Leber** zegt dat er van te voren eisen worden gesteld aan de ruimtelijke kwaliteit. Als men een plan indient moet men toch ook kunnen aantonen dat men voldoet aan eisen van ruimtelijke kwaliteit. Dan gaat men het toch niet niet invullen.

Mevrouw **Lugtenberg** beaamt dat en zegt dat het de vraag is hoe men zorgt dat het ook daadwerkelijk gebeurt.

De heer **Leber** zegt dat men er dan een ambtenaar van handhaving bij zet. Als dat het probleem is, maar dat is volgens hem niet het geval.

Mevrouw **Lugtenberg** zegt om de kosten te beperken door niet direct de dubbele procedure te doorlopen. Men kan door de Omgevingsvergunning een korter traject doorlopen, waarbij het helder is wat de bedoeling is en helder is wat het plan is zonder dat daar in geswicht kan worden. Dan is enerzijds de ontwikkelingsgerichtheid geborgd en anderzijds de ruimtelijke kwaliteit.

De heer **Leber** ziet beide niet los van elkaar. Beide moeten getoetst worden. Ontwikkelingsgerichtheid wat betreft het bedrijf, maar dan ruimtelijk ingepast als onderdeel van de aanvraag, daar moet natuurlijk op getoetst worden en daar moet ook op gehandhaafd worden.

Hij begint de naam te krijgen dat hij geen strikte toepassing van regels meer wil, maar dat is niet het geval. Zijn pleidooi is om regels wel reëel toe te passen. Strikt? Natuurlijk. Daar waar het klopt, klopt het. Simpel. Maar soms heeft hij bij de zienswijzen de indruk gekregen dat soms de strikte toepassing van regels bepaalde logica uitsloot. Men begrijpt waarschijnlijk wel wat hij bedoelt.

Hij vindt het jammer dat men met de intensieve veehouderij niet een pas op de plaats wil maken. De raad heeft een verantwoordelijkheid als er dingen gaan veranderen die ook te maken hebben met zorgen rond volksgezondheid, rond uitbreiding die misschien ongewenst is, ook wat betreft de omgeving, met burger woningen. Daar moet de raad ook oog voor hebben.

De **voorzitter** denkt dat het met betrekking tot de discussie tussen mevrouw Lugtenberg en de heer Leber over het bouwblok, goed is dat daar nog een aantal zaken op een rijtje gezet worden. Daar heerst nog onduidelijkheid over.

De heer **Gerkes** zegt dat hij een vraag heeft gesteld in hoeverre bij een wijzigingsplan uitgegaan wordt van die 60 procent, of ruimtelijke kwaliteit of beide.

De heer **Van den Berg** kan duidelijkheid geven over het vervolgtraject na deze opiniërende vergadering. Hetgeen ingebracht is tijdens de hoorzitting wordt nog gelegd naast hetgeen wat op schrift is gesteld in de zienswijzen, zitten daar verschillen in? Heeft men het op de juiste wijze geïnterpreteerd. Daarover zal eind maart of begin april contact worden opgenomen met de indieners van de zienswijzen om dat kort te sluiten. Als er nieuwe informatie is ingebracht dan heeft dat wel enige consequenties waar hij volstrekte zekerheid over wil hebben als portefeuillehouder over de juridische houdbaarheid om te voorkomen dat men straks met het hele bestemmingsplan vastloopt bij de Raad van State als gevolg van eventueel hier een stap

te zetten die niet verantwoord is. Dat zal een punt van zwaarwegende besluitvorming zijn. Na afstemming resulteert dat in een eventuele wijziging van wat is aangegeven in Nota van zienswijzen. Dat wordt opgenomen in een erratum, als onderdeel van die nota. Daarnaast worden van alle percelen van de insprekers tijdens de hoorzitting de opmerkingen verwerkt in het raadsvoorstel. Men krijgt dus nog twee documenten, een erratum als aanvulling op de Nota van zienswijzen en een aanvulling op het raadsvoorstel. Hij heeft intussen geconstateerd waar hij gezegd heeft dat de gemeente zich met windenergie zal richten op dat gene wat Deventer en Raalte hebben vastgesteld, daar staat letterlijk in: 'maximale ashoogte van 15 meter'. Wil de raad dus naar 25 meter, dan zal men wat grotere wieken moeten aanschaffen voor de tiphoogte, dan blijft men wat ashoogte betreft ook op de 15 meter.

De heer **Gerkes** vraagt hij de wethouder dat denkt te doen. Een molen van 15 meter en tiphoogte 25 meter, het verschil is 10 meter, dan praat men over een rotor van 20 meter min diameter?

De heer **Van den Berg** zegt dat hij beluistert bij de raad en dat heeft hij in de eerste termijn ook gezegd dat er wel ruimte moet komen voor kleinschalige energieopwekking, met de kleine windmolens, de gemeente zal aansluiten bij dat gene wat Deventer en Raalte in hun bestemmingsplan zoals het er nu ligt hebben opgenomen dat betekent een ashoogte van maximaal 15 meter. Als men naar 25 meter wil dan denkt hij dat die wiek wat groter moet worden.

De heer **Gerkes** zegt sorry dat lukt u niet. Hij zegt geen verstand van windmolens te hebben, maar hij weet wel dat dat niet kan. De meeste rotoren hebben diameter van een meter of vijf zes. Dan bij een tiphoogte van 25, gaat het om een ashoogte van hoogstens 22 of 23 meter.

De heer **Van den Berg** zegt die discussie liever niet te voeren. Aansluiten om zoveel mogelijk eensluidendheid te houden in het Sallandse met Deventer en Raalte met een maximale ashoogte van 15 meter, is daar vertrekpunt, dat is ook zijn voorstel op dit moment.

De heer **Blind** zegt dat het toch duidelijk was dat de hele raad zich uitsprak over een ashoogte van 25 meter. Hij heeft het woord ashoogte gebruikt.

De **voorzitter** zegt dat tiphoogte het maximum is wat de provincie toelaat.

De heer **Blind** zegt dat er een paar meter verschil in zit. Daar kan hij mee leven. Anders zal hij het bij amendement in de besluitvormende vergadering nog indienen.

De heer **Leber** zegt dat het ook best zou kunnen dat Raalte en Deventer zich aan Olst-Wijhe aanpassen. Dat is toch niet helemaal onmogelijk?

De heer **Van den Berg** zegt dat dat ook een oplossingsrichting is. Met betrekking tot binnenplanse wijziging zegt hij dat helder op papier richting de raad uiteen te gaan zetten. Het gaat te ver om dat nu te doen. Een alternatief waar hij wel enige sympathie voor beluistert is, bied meer ruimte in het bestemmingsplan en zorg dat daarmee ook de ruimtelijke kwaliteit gewaarborgd is en de ontwikkelingsmogelijkheden een kans krijgen, iets royaler dan op dit moment in het plan zit. Hoewel de PvdA daar genuanceerd over denkt, maar zeker ook aandacht gevraagd wordt voor ruimtelijke kwaliteit en met het oogmerk van dierwelzijn en diergezondheid ook ontwikkelingsruimte te bieden, lijkt het hem wel een suggestie om los van dit bestemmingsplan dit onderdeel nog eens flink onder de loep te nemen. Er zijn een aantal

andere aspecten genoemd, kostenbesparing voor de gemeente wat betreft minder bestemmingsplanwijzigingen, het besparen van kosten die aan de kant van de aanvrager liggen, minder procedures. Het lijkt hem wel een interessante optie om dat nog eens wat verder uit te werken. De voor- en nadelen daarvan naast elkaar te leggen en bijvoorbeeld in de vorm van een parapluplan straks besluiten om dat wel of niet toe te passen.

De heer **Brinks** vraagt of de wethouder bedoelt om het in dit bestemmingsplan mee te nemen of eerst dit bestemmingsplan vaststellen en dan dit gaan onderzoeken.

De heer **Van den Berg** zegt dat zijn voorstel is om het bestemmingsplan vast te stellen dat is ook om een reden die nog niet is genoemd van belang: een aantal aanvragers zit met smart te wachten op vaststelling van het bestemmingsplan om daar mee aan de slag te kunnen met de uitvoering van hun plan. Als de gemeente dit verder gaat uitstellen dan zijn zij of genoodzaakt nu extra kosten te maken voor een afzonderlijke planprocedure. Dat lijkt hem niet gewenst, bovendien is dit een nogal gevoelig onderwerp waar men ook rekening moet houden met het algemeen belang en andere omwonenden die belang hebben en het lijkt hem verstandig om dat dan ook afzonderlijk van het vaststellen van het bestemmingsplan te organiseren en eens even op een rij te zetten.

De heer **Gerkes** zegt als het maar niet onmogelijk wordt.

De heer **Van den Berg** zegt zijn uiterste best te doen om het onderwerp wat breed leeft binnen de raad om wel ruimte te bieden, maar binnen bepaalde kaders en als daar ook nog het aspect van tijdsbesparing en het minder maken van kosten aan verbonden kan worden, dan is dat een onderwerp om nog eens goed uit te zoeken. Vandaar het voorstel om het eens goed op een rij te zetten en dan vervolgens met een afzonderlijke wijziging toe te voegen aan het huidige bestemmingsplan wat we wel gaan vaststellen.

De heer **Gerkes** begrijpt dat binnen het huidige bestemmingsplan zoals het nu opgezet is met alle bouwblokken zoals die vermeld zijn bij al die verbeeldingen dat het dus mogelijk is gewoon op eenvoudige wijze voor een boer die daar om vraagt en die rekening houdt met ruimtelijke kwaliteit en van alles en nog wat, dat het gewoon voor die boer mogelijk is om dus het bouwblok te vergroten tot noem maar op.

De heer **Van den Berg** zegt dat in het huidige plan daar ruimte zit, als men zich met concrete vragen tijdig gemeld heeft. Daarna kan men nog door middel van een afzonderlijke planwijziging worden geholpen, maar er is een breed gedragen vraag voor meer ruimte, zonder al te veel procedures. Dat levert bij de aanvrager maar ook bij de gemeente voordelen op. Het is interessant om met behoud van ruimtelijke kwaliteit en rekening houdende met dierenwelzijn, daar nog eens eerder werk van te maken en dat met een afzonderlijke toevoeging aan het bestemmingsplan te zijner tijd alsnog op te nemen. Als nu per kavel de hele situatie moet worden overgedaan dan kost het A veel geld en B zijn we veel verder in de tijd om het bestemmingsplan buitengebied vast te stellen en dat is ongewenst.

Mevrouw **Lugtenberg** waardeert het dat het voorstel van de raad verder onderzocht wordt. Daarbij meenend wat de PvdA noemde, de heer Leber had het over het niet zo strikt hanteren van regels, hij had het over niet zo strikt hanteren van de regel nut en noodzaak en concentratiebeginsel, dat zou zij ook graag meegenomen zien in het onderzoek.

De heer **Van den Berg** zegt dat hem dat goed lijkt. Over waterbestemming zegt hij dat er voorlopig geen schade optreedt. Het zou kunnen zijn dat een waterschap als gevolg van die bestemming er meer bergingsruimte wil gaan toepassen dan er op dit moment mogelijk is, dan zal het waterschap toch met de eigenaar in overleg moeten gaan. Of er sprake kan zijn van planschade, weet hij niet. Maar dan gaat hij er van uit dat het bij degene die het oplegt, wordt neergelegd en het niet voor rekening van de gemeente komt, maar dat zal nog nader uitgezocht en beschreven worden.

Over archeologie zegt hij dat waar het beleid pas in 2010 is vastgesteld en het ook niet alleen wordt bepaald door simpelweg de terp die een paar keer wordt genoemd, maar er ook bewoners naar die terp toe hebben gemoeten er verkeersbewegingen enzovoort zijn geweest, dat soort aspecten zit allemaal in het archeologiebeleid wat pas in 2012 is vastgesteld. Het lijkt hem wat kort door de bocht om daar nu al weer een streep door te zetten. Het vertrekpunt op zich is goed en de praktische uitvoering in het algemeen niet wordt belemmerd, alleen voor grotere ingrepen zal incidenteel archeologisch onderzoek moeten worden toegevoegd.

De overschrijding van 250 vierkante meter daar zegt hij nogmaals van dat het niet zo moet zijn dat met die overschrijdingsregeling een compleet nieuwe stal, zelfs als zou het zijn voor dierwelzijn of milieunoodzaak dan is daar ook een passende procedure voor te volgen met inachtneming van de risico's en andere belangen die er in de omgeving gelden.

Over landbouwontwikkelingsgebieden en reconstructie zegt hij te voorspellen dat Olst-Wijhe vooruit liep en blijft lopen met betrekking tot het vastgestelde beleid daarin. Het zou erin kunnen resulteren dat nieuw- en hervestiging zich beperkt, misschien dat sommige log's wel helemaal worden geschrapt en andere beperkte nieuwvestiging en hervestiging aangeven, dat heeft de gemeenteraad van Olst-Wijhe al veel eerder zelf bepaald. Daarover is Olst-Wijhe ook door de provincie op de vingers getikt. Dat er te weinig mogelijkheden waren, maar het zou de politieke realiteit van dit moment wel eens kunnen zijn. Bovendien is er geen enkele aandring binnen onze gemeente om zich te vestigen in Landbouwontwikkelingsgebieden, dus laten we maar koesteren wat we op dit moment hebben en daar op dit moment niets aan veranderen. Als het provinciale – of landelijke beleid aanleiding geeft dat Olst-Wijhe moet bijstellen, dan zal dat ongetwijfeld met een aanpassing voorgelegd worden aan de raad. Uiteraard is het in dit geval, dat heeft de raad ook al eerder beslist, de raad gaat over nieuw- en hervestiging.

De heer Gerkes bepleit om naast de 40 mensen die op de hoorzitting zijn geweest, de 98 andere mensen onder de loep te nemen. Dat lijkt hem geen optie. Iedereen heeft een antwoord gehad en hij gaat er van uit dat mensen die daar niet mee tevreden waren, gebruik hebben gemaakt van de hoorzitting en dat daarmee ook voldoende antwoord wordt gegeven anders zouden die ruim drie honderd van de eerste termijn wellicht ook weer onder de loep moeten worden genomen. Dan blijft men mooi bezig.

De heer **Gerkes** zegt dat niet te bepleiten. Mensen kunnen om diverse redenen naar een hoorzitting komen. Als zij het er echt niet mee eens zijn en dat ook willen uiten, maar er is ook een heel grote groep die een antwoord krijgt van het college van: "het zal wel". Maar die het er in hun hart helemaal niet mee eens zijn. Er kunnen best gevallen tussen zitten waar het de moeite is om er toch nog even naar te kijken.

De heer **De Vente** zegt het daar wel mee eens te zijn. Het punt is dat niet iedereen naar een hoorzitting gaat. Om daar nog eens een extra toelichting te geven, als het al heel duidelijk is, wat men er van vindt. Men kan wel blijven gaan, maar soms heeft men een goede zienswijze ingediend en als die zo maar even neergelegd wordt dan blijft natuurlijk de mogelijkheid om daar mee door te gaan. Hij vindt het geen gek idee. Het kan zijn dat degenen die eigenlijk niet tevreden zijn met het antwoord, aan hen kan wel een vraag gesteld worden: "bent u tevreden met het antwoord of niet".

De heer **Van den Berg** zegt dat het hem nu wel te ver gaat. Het college heeft een duidelijk antwoord neergelegd, mensen hebben daar niet op gereageerd, dat moet het antwoord zijn, hij vraagt zich af of in die zin risico's ontstaan met betrekking tot de houding van de Raad van State die daar soms heel bijzonder over denkt.

De heer **Gerkes** wijst de wethouder erop dat men vanavond gediscussieerd heeft over een aantal zaken. De wethouder heeft doorgekregen hoe de raad denkt over de hele zaak. Dat wijkt op een aantal punten af van hoe de wethouder er over gedacht heeft. Het kan best zijn dat de wethouder inclusief de blik van de raad op het hele probleem die andere 138 beoordeelt, dat daar best interessante dingen tussen kunnen zitten. Dan is de wethouder verplicht om naar die 138 – min 40 – te kijken.

De heer **Van den Berg** zegt dat het allemaal interessante onderwerpen zijn. Zo zijn zij ook behandeld, daar mag de raad van uit gaan. Dat zal ook gebeuren met de laatsten die tot het gaatje gaan.

Automatisch naar anderhalf hectare gaan voor iedereen, is duidelijk anders dan de uitgangspunten, het betekent dat een heel ander traject moet worden doorlopen, helaas. Men zal kijken of men met de eerder voorgestelde inventarisatie van mogelijkheden om meer ruimte te bieden iets kan.

Karakteristiek levert geen beperking op. Hij begrijpt niet waar men dat weghaalt. Het levert eerder meer dan minder mogelijkheden op. Een paardenhouderij tussen de 7 en de 50, daar zit 43 tussen maar op papier zal aangegeven worden wat dat voor categorie is, dat heeft hij nu niet paraat. De laatste opmerking van de PvdA over strikte hantering van regels sluit niet een bepaalde logica uit, maar het moet ook wel verantwoord zijn naar de omgeving toe en het moet verantwoord zijn ten opzichte van de uitgangspunten waarin bepaalde afspraken zijn gemaakt. Waar het enigszins mogelijk is, is de logica door de gemeente wel gevolgd in de oplossingsrichting.

Mevrouw **Lugtenberg** heeft een opmerking over hetgeen zojuist gezegd werd, om het bestemmingsplan vast te stellen en zaken met betrekking tot het bouwblok te onderzoeken. Zij wil graag verduidelijking hebben over welke risico's er aan zitten om het bestemmingsplan al wel vast te stellen, maar nog niet verdere informatie te hebben.

De heer **Gerkes** bedankt de wethouder dat hij begint te bewegen richting meer ruimte en ruimtelijke kwaliteit en minder kosten. Daar is de heer Gerkes hem dankbaar voor en hij ziet de voorstellen van de wethouder met heel veel belangstelling tegemoet.

Ten aanzien van archeologie wil hij opmerken dat de VVD-fractie het eens is met het beleid zoals het in Olst-Wijhe is neergelegd en hij is blij dat we hier niet het beleid van Deventer hebben.

De **voorzitter** constateert dat er nog het nodige werk moet gebeuren. De wethouder, zijn adviseurs en het Presidium zullen bepalen met welk tijdsplan dit onderwerp wordt voorgezet. Er zal nog een besluitvormende vergadering volgen, waarin zoals de wethouder verteld heeft, een erratum op de Nota van zienswijzen en een aanvulling op het raadsvoorstel door de raad tegemoet kan worden gezien.

De **voorzitter** mevrouw Boerman sluit dit agendapunt af en draagt voor het besluitvormende deel, agendapunt 10 tot en met 14, de voorzittershamer over aan de heer Strien. Zij schorst de vergadering.

De **voorzitter** heropent de vergadering.

10. Voorstel tot het vaststellen van de Verordening participatie schoolgaande kinderen Wet werk en bijstand gemeente Olst-Wijhe

Mevrouw **Hulleman** zegt dat de fractie van Gemeentebelangen graag het voorstel steunt. In het kader van het voorliggende voorstel kan de fractie ook volmondig instemmen met artikel 1 sub e dat beschrijft dat een laag inkomen, een inkomen is tot 110 procent van de van toepassing zijnde bijstandsnorm. Een kind wordt geboren en heeft geen inspraak waar zijn of haar wiegje staat en de ouders voor het uitzoeken. Gezinssituaties kunnen ook plotseling wijzigen door werkeloosheid of echtscheiding. Kinderen zijn dan de dupe. De omstandigheden waarin een kind opgroeit, zijn zeer verschillend. Ieder kind moet echter mee kunnen doen, mee participeren in de maatschappij, ook wanneer de middelen onvoldoende zijn en een en ander niet zonder hulp mogelijk is.

Zonder hoofdelijke stemming stemt de raad in met het voorstel tot het vaststellen van de Verordening participatie schoolgaande kinderen Wet werk en bijstand gemeente Olst-Wijhe.

11. Voorstel tot het vaststellen van de Brandbeveiligingsverordening gemeente Olst-Wijhe 2012

De **voorzitter** zegt dat het bouwbesluit 1 april 2012 in werking treedt. De heer Kronieger vroeg bij de vaststelling van de agenda of dat met zekerheid gebeurt of naar verwachting. De toelichting op de agenda is niet bepalend. Bepalend is – en dat stelt de raad ook vast – het besluit. Naar aanleiding van de opmerking van de heer Kronieger is al vastgesteld dat de Brandbeveiligingsverordening en de Legesverordening die beide samenhangen met de wijziging in dat bouwbesluit, dat daar in het dictum wordt vermeld dat die verordeningen in werking treden op de dag dat ook het bouwbesluit in werking treedt. Dat lijkt ook de meest logische formule. Bij de Bouwverordening wordt radicaal de datum van 1 april genoemd, dat staat in het dictum van de verordening. Gelet op de consistentie is het goed om in het dictum op te nemen dat ook die verordening in werking treedt op het moment dat het bouwbesluit in werking treedt. Met ingang van diezelfde dag. De griffier zal zorgen dat dat dictum op dat punt wordt gewijzigd. Materieel maakt het geen verschil omdat het bouwbesluit in werking treedt op 1 april.

Zonder hoofdelijke stemming stemt de raad in met het voorstel tot het vaststellen van de Brandbeveiligingsverordening gemeente Olst-Wijhe 2012, met de kanttekening dat het dictum in de verordening wordt gewijzigd.

12. Voorstel tot vaststelling van de Bouwverordening gemeente Olst-Wijhe 2012

Zonder discussie en hoofdelijke stemming gaat de raad akkoord met het voorstel, met de kanttekening dat in het dictum de datum van 1 april 2012 wordt gewijzigd in een tekst dat de verordening in werking treedt op het moment dat het bouwbesluit 2012 ook inwerking treedt.

13. Voorstel tot 2e wijziging van tarieventabel Legesverordening 2012

Zonder discussie en hoofdelijke stemming gaat de raad akkoord met het voorstel.

14. Voorstel tot het gewijzigd vaststellen van het bestemmingsplan “Koedijk 1, Wesepe”

Zonder discussie en hoofdelijke stemming gaat de raad akkoord met het voorstel.

15. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 22.36 uur.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering d.d. 7 mei 2012.
De griffier, De voorzitter,

.....
B.A. (Bart) Duursema.

.....
A.G.J. (Ton) Strien.